

AGRICULTURA SOCIALISTA

Anul VII
Nr 1 (309)
vineri
3 ianuarie
1969
8 pagini - 1 leu

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR, AGRICOLE DE PRODUCȚIE

PATRIA IN ANUL XXV

Biruritori, zorii Noului An au învăpăiat cerul întregii țări. Am rupt prima filă din calendarul lui 1969 stăpiniți nu numai de o vie și clocotitoare emoție, ci și de un puternic sentiment de mândrie patriotică, generat de conștiința faptului că fiecare dintre noi participă activ la făurirea celei mai înalte și mai umane dintre societăți, socialismul. Cuvintele rostite de tovarășul Nicolae Ceaușescu în clipa de hotărâre dintre vechiul și Noul An au avut darul de a ne îmbărbăta, de a ne spori încrederea în propriile forțe. Așa cum sublinia secretarul general al C.C. al P.C.R., anul de care ne-am despărțit a fost marcat de însemnate biruințe, în toate sferele vieții sociale. Trecându-se la aplicarea în practică a hotărârilor Conferinței Naționale a Partidului Comunist Român, în 1968 au fost îndeplinite o seamă de măsuri menite să asigure creșterea eficienței întregii activități economice și să creeze un cadru cât mai propice pentru manifestarea deplină a democrației socialiste în viața poporului nostru. Astfel, între altele, a avut loc reorganizarea împărțirii administrative-teritoriale a țării, a fost lărgită, prin legea recent adoptată de Marea Adunare Națională, competența organelor locale ale puterii de stat, s-au elaborat și aplicat o serie de măsuri cu caracter economic, au fost promulgate noi legi însemnate primordială în domeniul învățământului, în cel juridic etc.

Ca urmare a eforturilor depuse de întregul nostru popor, condus cu înțelepciune de partid, prevederile planului de stat pe anul 1968 au fost îndeplinite cu succes, forțele de producție ale țării au continuat să crească, iar economia națională, în ansamblul său, s-a dezvoltat în ritm susținut. Realizări importante s-au obținut în știință, în cultură și artă, în înflorirea multilaterală a societății.

Alături de celelalte ramuri ale economiei naționale, agricultura a înregistrat și ea un puternic avânt. În pofida condi-

țiilor climatice nefavorabile, nivelul producțiilor a fost satisfăcător, dovedindu-se încă o dată capacitatea agriculturii noastre socialiste de a învinge potrivnicia naturii. În domeniul zootehniei, merita relevat faptul că efectivele de animale, la unele specii, se situează de pe acum la nivelul prevederilor anului 1970.

Toate acestea constituie nu numai premise pentru obținerea unor succese și mai mari în anul în care am pășit, ci și un suport moral cât se poate de întărit. Recent Plenara C.C. al P.C.R. și sesiunea Marii Adunări Naționale, prin hotărârile și legile adoptate, au trasat liniile directe ale dezvoltării țării în perspectivă, și mai cu seamă în acest an, al patrulea al cincinalului, an care prezintă o însemnătate deosebită în realizarea Directivelor Congresului al IX-lea al P.C.R.

Prevăzând ritmuri de creștere ridicate în toate ramurile economiei, Planul de stat pe 1969 reprezintă o treaptă calitativ superioară pe calea construcției socialiste. Tocmai de aceea, oamenii muncii de la orașe și sate au primit cu deplină aprobare și entuziasm prevederile de plan, iar ca un răspuns prompt, au inițiat o largă întrecere, cu adevărat națională, pentru realizarea și depășirea obiectivelor ce stau în fața industriei, agriculturii, cercetării științifice etc.

Angajamentele luate de întreprinderi și instituții, bărbăteasca însușire cu care s-a răspuns chemărilor la întrecere lansate de conferințele organizațiilor de partid ale municipiului București și județului Timiș și de institutele de cercetări și proiectări din sectorul 7 al Capitalei, dau garanția că în 1969 — an în care vom sărbători a XXV-a aniversare a eliberării țării și vom întîmpina cel de al X-lea Congres al partidului — muncitorii, țărani, intelectuali, întregul popor, printr-o muncă neobosită și plină de dăruire, vor înălța stindardul patriei tot mai sus, pe culmile progresului și ale civilizației.

Îmbinarea gândirii tehnice cu cea economică se manifestă permanent la I.A.S. Lețliu. La amplasarea culturilor, bunăoară (fotografia de mai sus), participă doi ingineri, în frunte cu directorul unității, și trei economiști

Foto : D. CONSTANTINESCU

În plină iarnă — o nouă recoltă de roșii la cooperativa agricolă Otopeni, din preajma Capitalei. Cele două hectare de sere intrate de curind în producție aduc membrilor cooperatori venituri însemnate.

Foto : AGERPRES

Concordanță deplină între interesele generale și cele particulare

În anii construcției socialiste agricultura țării noastre a cunoscut profunde transformări înnoitoare, care au schimbat radical viața satului românesc. În locul micilor gospodării țărănești au apărut marile unități agricole socialiste, înzestrate cu un puternic parc de tractoare și mașini agricole, cu cadre calificate, capabile să aplice în practică cuceririle științei și tehnicii contemporane.

Pentru dezvoltarea forțelor de producție, perfecționarea și modernizarea bazei tehnico-materiale a agriculturii, statul nostru face mari eforturi; numai în anii 1966—1967 au fost investite în acest important sector peste 16 miliarde lei, reprezentând 15,3 la sută din totalul investițiilor efectuate. La începutul anului 1968, agricultura dispunea de 93 mii de tractoare moderne de mare randament (față de numai 4050 de tractoare în anul 1938), revenind pe un tractor 106 hectare de teren arabil, comparativ cu cca. 2500 ha în anul 1938; de 60,7 mii de secerători mecanici, 41,8 mii de combine pentru păioase, 12,1 mii de mașini pentru împrăștiat îngrășăminte, precum și de alte ma-

șini agricole, care asigură efectuarea mecanizată a unei game tot mai mari de lucrări agricole în perioade optime și la un înalt nivel tehnic. Se execută astăzi aproape în întregime mecanizat aratul, semănatul, marea majoritate a lucrărilor de prăși și recoltat cereale, păioase. Procesul de chimizare a agriculturii, aproape necunoscut în trecut, se dezvoltă și se amplifică de an în an. În 1967 s-au aplicat 1879 mii de tone de îngrășăminte chimice, comparativ cu 370 mii de tone în anul 1960 și 88 mii de tone în anul 1955. Se desfășoară un vast program de lucrări de îmbunătățiri funciare, concretizat, în principal, în amenajarea terenurilor pentru irigații — care au crescut continuu, ajungând în prezent la peste o jumătate de milion de hectare — în redarea agriculturii a unor suprafețe însemnate, ca urmare a lucrărilor de asanare a lacurilor și bălților, precum și de îndigui-re a terenurilor inundabile, în aplicarea pe suprafețe întinse a unor cantități însemnate de amendamente calcaroase pentru refacerea și îmbunătățirea structurii solului etc.

În prezent, statul nostru cheltuiește 1240 milioane de lei pentru lucrări de combatere a dăunătorilor și epizootilor și pentru alte acțiuni agro-zoo-veterinare.

Concomitent cu înzestrarea întreprinderilor pentru mecanizarea agriculturii cu o gamă tot mai variată și perfecționată de tractoare, mașini și utilaje, statul nostru acordă cooperativelor agricole un sprijin multilateral, contribuind astfel la consolidarea acestora. La spori-rea continuă a avutului obștesc și a veniturilor țăranilor cooperatori. În anul 1968, cooperativele agricole au primit credite pentru investiții în valoare de peste un miliard de lei (comparativ cu 683 milioane de lei în 1967 și 539 milioane de lei în 1966). În afară de 4 miliarde de lei credite de producție, iar în anul 1969 vor primi credite pe termen lung de 1,2 miliarde de lei, înde-

Laurențiu GUTESCU
director adjunct
în Direcția Centrală
de Statistică

(Continuare în pag. a 3-a)

DIN SUMAR:

● ANGAJAMENTE PENTRU SPORI-REA APORTULUI ȘTIINȚEI LA DEZ-VOLTAREA ECONOMIEI NAȚIONALE (pag. 2)

● Unitățile și-au unit forțele : DIGUL OSTROV-PECINEAGA (pag. 3)

● Un dar pe adresa cercetătorilor SUGESTII PENTRU PLANUL TEMATIC (pag. 4)

● CIBERNETICA ÎN SLUJBA AGRICULTURII (pag. 4)

● O ACȚIUNE DE MARE IMPORTANȚĂ TEHNICO-ECONOMICĂ: RECENSĂMÎNTUL ANIMALELOR DOMESTICE (p a g. 5)

CARNET DE SCRITOR

SATUL NOU

de Demostene BOTEZ

Prefacerile care au avut loc în orașele noastre în ultimul pătrar de veac sînt foarte spectaculoase. Tîrgurile cu prăvălii orientale au dispărut, pentru ca în locul lor să se ridice blocuri cu 4—5 etaje, moderne și cu tot confortul, alcătuind în ansamblu un oraș nou.

Dar, dacă prefacerile orașelor pot fi imediat sesizate, cele din sate apar în raport cu fosta stare de înapoiere mai profunde, deși poate mai puțin spectaculoase la prima vedere. Aici, noua formă de viață socială a schimbat fundamental vechea rutină primară și a determinat, în masă, o schimbare radicală de mentalitate. În fond deci, prefacerile privesc nu numai aspectele exterioare, ci și viața de fiecare zi a locuitorilor. Astăzi nu numai că ei trăiesc altfel, dar judecă altfel și, altele, mult mai largi le sînt preocupările. S-a născut în țărani cu adevărat simțul interesului colectiv, interesul pentru tot ce este obștesc, mai presus de restrînsele lor interese de ordin așezat.

S-a schimbat, desigur, pe linia stilului, și aspectul satelor. Șoselele și drumurile principale care le străbat sînt curate, mărginite de flori, au un aer sărbătoresc. Gardurile măturăse tradiționala înclinăție estetică a poporului nostru, iar casele, în mare parte, sînt noi, au o terasă la intrare, ferestre mari și luminoase, acoperișuri de țiglă, pereți orna-mentați.

Se simte pretutindeni grija de frumos, specifică oamenilor care au o viață bună. Nu mai vorbesc de faptul că din casă nu lipsește radioul sau un difuzor și, de multe ori, un televizor, o mașină de aragaz, un aspirator.

Edificațiile în această privință sînt, ca o demonstrație concentrată și convingătoare, numeroase magazine de la sate. Mai întîi, o serie din clădirile respective sînt cu adevărat moderne, putînd sta foarte bine în centrul comercial al oricărui oraș. Apoi, vitrinele și mărfurile dinăuntru dovedesc ce mult au crescut cerințele țăranilor, ce nivel nou de civilizație a pătruns în obișnuința sateanului. Majoritatea satelor au lumină electrică.

La marginea satelor se înalță, ca un mic oraș, clădirile lungi, cu pereți albi și acoperișuri roșii de țiglă, construcțiile cooperative agricole de producție. Acolo e „uzin” la care lucrează satul. Pe drumurile „ei” vezi umbind tractoare ce cară mari platforme cu fîn sau pale presate, ori borhot pentru animale.

Orînduirea noastră urmărește apropierea satelor de orașe. Această mare operă este în curs, și nu va trece mult pînă ce vom vedea pe șosele satele amenajate asemenea unor mici orașe. Legea sistematizării rurale este votată. În sate au început proiectele.

Deputații comunelor activează energie în acest scop. Satul nu va mai fi un cîmp pe care oricine construiește ce vrea și unde vrea, ci o rînduire estetică de construcții, orientate pe drumuri drepte și largi. Ca orice așezare omenească civilizată, satul sistematizat va avea un centru unde vor fi clădirile autorităților și instituțiilor : primăria, școala, cîminul cultural, dispensarul.

Încă ceva : difuzorul, radioul și televizorul, de care aminteam mai sus, contribuie enorm la ridicarea cunoașterii lă-mii, pentru mulți oameni care înainte nu-și cunoșteau măcar satul vecin. Învățămîntul obligatoriu de 8 și de 10 ani creează, la rîndu-i, nu doar o intelectualitate a satelor, ci intelectualizarea întregului popor.

Urmările acestei culturalizări reale și solide sînt incalculabile nu numai pentru pregătirea minei de lucru, ci pentru toată viața economică și socială a țării.

Ridicarea satelor înglobează astfel o vastă acțiune în toate domeniile, pe care cîțiva oameni într-o comună ar fi cu neputință să o cuprindă. Revine astfel deputaților comunali îndatorirea de a duce o susținută și permanentă activitate obștescă pentru ca progresul satului să se facă armonios, să nu rămîna nici un sector în urmă.

În țara noastră sînt aproape 25 000 de sate. Munca pentru o modernă organizare a lor este deci uriașă. Dar, printre procesele de educare a maselor este și acela de a pregăti pentru rolul lor obștesc. Numai prin contribuție obștescă se poate realiza acest pas, cel mai greu, pentru progresul și civilizația țării noastre.

CITIȚI ÎN PAGINA 2-a :

FACTORI DINAMICI AI DEZVOLTĂRII AGRICULTURII

MECANIZAREA

Ing. Petre MOLDOVAN

prim-vicepreședinte
al Consiliului Superior
al Agriculturii

CHIMIZAREA

Ing. T. ZAHARESCU

director general
în Ministerul
Industriei Chimice

IRIGAȚIILE

Ing. Barbu POPESCU

prim-vicepreședinte
al Consiliului Superior
al Agriculturii

BULETIN AGROMETEOROLOGIC

ÎN PERIOADA DE LA 24 LA 30 DECEMBRIE 1968, vremea a fost în general umedă și rece, exceptînd estul Dobrogei, unde temperaturile s-au menținut puțin deasupra mediilor pluri-aniuale. Cerul a fost mai mult acoperit, temporar variabil. Au căzut precipitații sub formă de ninsoare în cea mai mare parte a țării, acestea transformîndu-se în lapoviță și ploaie, local în sud-estul țării.

Temperaturile medii zilnice au oscilat între + 1° (pe litoral) și — 11° (în nordul țării). La sfîrșitul intervalului temperaturile medii zilnice, la adîncimea de 10 cm, în sol, au fost cuprinse între + 1° și — 3°.

Stratul de zăpadă, la 30 decembrie, a avut grosimea : între 10 și 20 cm în Transilvania, Maramureș și local în sudul țării ; 5 la 10 cm în mai tot restul teritoriului, exceptînd Crișana, nordul Banatului și sud-estul Dobrogei, unde încă nu s-a format strat de zăpadă.

Ternarea culturilor de toamnă decurge în condiții satisfăcătoare.

TIMPUL PROBABIL PENTRU INTERVALUL 3—9 IANUARIE 1969.

Vreme umedă și în încălzire ușoară. Cerul va fi mai mult acoperit. Va ninge mai ales în sudul și estul țării. Zădărnice ploaie.

Vîntul va sufla potrivit, la început din sectorul estic, apoi din sud-vest și vest. Temperaturile minime vor fi cuprinse între —10° —0°, iar cele maxime între —5° +5°. Ceață locală.

59964

FACTORI DINAMICI AI DEZVOLTĂRII AGRICULTURII MECANIZAREA

Ing. Petre MOLDOVAN
prim-vicepreședinte
al Consiliului Superior al Agriculturii

La sfârșitul anului care s-a încheiat s-au împlinit două decenii de la înființarea primelor unități de mecanizare în agricultură. Aniversarea, în adunări festive, a evenimentului respectiv a constituit un prilej de trecere în revistă a realizărilor, de stabilire a măsurilor necesare intensificării activității în acest domeniu.

Mecanizarea completă a culturilor de grâu, porumb, cartof, sfeclă de zahăr, extinderea mecanizării în producerea și pregătirea furajelor, în legumicultură, viticultură și pomicultură, precum și la lucrările pe terenurile în pantă — sarcini de seamă trasate de Congresul al IX-lea al partidului — sînt strîns legate de dotarea unităților socialiste din agricultură cu o gamă mai largă de tractoare și mașini agricole. Și trebuie spus că anul 1968 — al treilea din actualul cincinal — a fost destul de rodnic. Au intrat în producția de serie încă 18 noi tipuri de utilaje, între care merită consemnate tractoarele de 40 C.P. de uz general, legumicole și viticole pe roți. Celelalte trei variante constructive ale tractorului de 40 C.P. — cel viticol pe șenile, pomicol pe patru roți moirice și pe șenile pentru pante — au fost asimilate, producția lor urmînd să înceapă în acest an. Pentru 1969 sînt prevăzute, în total, 24 de noi tipuri de utilaje și instalații, dintre care menționăm: combina autopropulsată pentru recoltat a grâu largă (18) de cultură; presa de balotat paie și fin, de mare productivitate; motocultivatorul pentru pante; diverse pluguri, cultivate, grape, freze pentru lucrări în viticultură și pe pante; semăncătoare pentru transportul animalelor; un autocamion pentru transportul nutrețurilor combinate etc.

Dotarea cu noi utilaje și folosirea mai intensă a celor existente vor permite ridicarea gradului de mecanizare la diferite culturi. Cu excepția batolării paielei, care se prevede a atinge 75—80 la sută, celelalte lucrări la cultura grîului vor fi mecanizate în totalitate. La porumb se mecanizează 100 la sută toate lucrările de bază, mai puțin recoltatul. În cultura cartofului se pot mecaniza integral toate lucrările, începînd de la arat, pregătirea patului germinativ, fertilizat, plantat, prășit, combaterea dăunătorilor și recoltat în proporție de 100 la sută. În prezent se practică recoltarea cartofilor cu dislocatoare — metodologie folosită pe suprafețe întinse și în țările cu agricultură avansată. Recoltarea cu combina este, într-adevăr, mai simplă și reduce necesarul de forță de muncă, însă se poate aplica numai pe terenuri ușoare și mijlocii, a căror textură nu permite formarea bulgărilor. Încercările comparative făcute în 1968 cu combine de recoltat, cartofi au dat rezultate bune; asemenea experimentări se vor face și în anul acesta, în diferite zone ale țării. În cultura sfecele de zahăr, în afară de recoltat, celelalte lucrări se pot mecaniza integral cu utilajele existente. Și în legumicultură, cu tractoarele și mașinile ce vor fi primite se va asigura creșterea gradului de mecanizare. În schimb, nivelul acestuia în viticultură, pomicultură și pe terenurile în pantă va continua să rămîină coborît, îndeosebi din cauza neajurării integrale a necesarului de tractoare specifice acestor domenii.

Sîntem convinși că, prin eforturile constructorilor de mașini, programul de asimilare și introducere în fabricația de serie a noilor tipuri de utilaje va fi respectat, că agricultura va fi dotată la nivelul sarcinilor trasate de Congresul al IX-lea al partidului.

CHIMIZAREA

Ing. T. ZAHARESCU
director general
în Ministerul Industriei Chimice

Alături de mecanizare și irigații, chimizarea constituie o cale importantă a progresului tehnic în agricultură. Aportul îngrășămintelor chimice în sporirea recoltelor s-a dovedit de necontestat mai ales anul trecut, an în care condițiile climatice au fost mai puțin favorabile. Industria chimică a pus la dispoziția unităților agricole însemnate cantități de îngrășăminte, antiodăunători, biostimulatori și medicamente de uz veterinar. În primii trei ani ai cincinalului, producția de îngrășăminte chimice a crescut cu circa 2,5 ori față de 1965. O atenție deosebită s-a acordat creșterii sortimentelor cu eficacitate economică ridicată și îmbunătățirii calitative a acestora. În anul care a trecut au început să producă noi instalații de îngrășăminte chimice, s-a triplat capacitatea de producere

a azotatului de amoniu la combinatul chimic din Tg. Mureș. Noile instalații se caracterizează printr-un înalt grad de automatizare și indici tehnico-economici superioari.

Rezultatele obținute în primii trei ani ai cincinalului la producția îngrășămintelor chimice nu sînt însă la nivelul prevederilor. Principala cauză a acestei situații rezidă în faptul că unele capacități de producție, dintre cele mai importante, au intrat cu înzîdire în funcțiune, iar la unele unități noi termenul planificat pentru atingerea parametrilor proiectați nu a fost respectat. Analizele efectuate la combinatale chimice din Craiova și Turnu-Măgurele au permis întocmirea unui program concret care să redreseze activitatea acestor unități. Efectele acestei acțiuni se fac simțite încă de pe acum, mai ales la combinatul de la Turnu Măgurele care, în ultima perioadă, și-a sporit producția. Principalele instalații ale acestui combinat au început să lucreze încă de-acum două luni la nivelul sarcinilor de plan. Planul de stat al economiei naționale prevede în 1969 pentru agricultură 658 mii tone de îngrășăminte chimice în substanță activă.

Învățînd din experiența unităților cu bune rezultate, ca și din aspectele negative manifestate, se desprinde cu stringență necesitatea ca în toate combinatale de îngrășăminte chimice să se ia măsuri eficace pentru utilizarea la parametri optimi a capacităților de producție, îndeplinirea ritmică a sarcinilor de plan în condiții de eficiență economică sporită.

În prezent, pe două mari șantiere ale industriei chimice — Combinatul de la Craiova și Turnu Măgurele — se desfășoară intens lucrările pentru realizarea a noi grupuri de instalații de mare capacitate. Aceste noi obiective urmează să intre în funcțiune la sfîrșitul trimestrului II al acestui an.

IRIGAȚIILE

Ing. Barbu POPESCU

prim-vicepreședinte
al Consiliului Superior al Agriculturii

Ținînd seama de rezultatele obținute în primii trei ani ai cincinalului, de creșterea experienței și a înzestrării organizațiilor de proiectare și de execuție, în planul de stat pe 1969 s-a prevăzut o importantă creștere a amenajărilor pentru irigații.

Care sînt principalele obiective urmărite în anul acesta? În planul de investiții au fost cuprinse amenajări de irigații în sisteme mari pe 115.000 ha, din care cca 60.000 ha în sectorul de stat și cca 55.000 ha în cooperativele agricole de producție. În principal, vor fi continuate lucrările în marile sisteme începute în anii anteriori, dîndu-se în funcțiune noi capacități. Este vorba de sistemele Valea Carasu — județul Constanța — 45.600 ha, Pietroiu — Ștefan cel Mare și Gălbăuți-Călărășii din județul Ialomița — cca 40.000 ha, Terasa Brăilei și Călmățui-Gropeni, județul Brăila — cca 12.400 ha, Calafat-Băilești, județul Dolj — 15.400 ha. Totodată, s-a avut în vedere să se creeze front de lucru pentru capacitățile ce urmează să fie date în funcțiune în anul 1970, prevăzîndu-se să se execute rețeaua de aducțiune a apei și stații de pompare în sistemele mari care se continuă sau se încep în 1969.

Merită menționat faptul că pentru a putea face față unui volum sporit de lucrări de construcții, prin măsurile luate în cursul anului trecut s-a reușit să se asigure pentru planul de investiții pe 1969 proiectele de execuție în totalitate.

Deosebit de lucrările din planul central, cooperativele agricole de producție și-au propus în anul 1969 să amenajeze pentru irigații, din surse locale, cu mijloace proprii și credite primite din partea statului, o suprafață de aproape 56.000 ha.

Paralel cu activitatea de execuție, unitățile de studii și proiectare ale Departamentului de îmbunătățiri funciare elaborează în 1969 proiectele pentru lucrările de irigații ce se vor executa în anul 1970, pe o suprafață de 140.000 ha. Se urmărește ca aceste proiecte să fie preluate pînă la data de 1 septembrie 1969, fapt ce va permite o mai bună pregătire a planului pe anul următor. Tot în anul 1969 se elaborează studii tehnico-economice interesînd o suprafață de 350.000 ha pentru marile sisteme prevăzute în programul de extindere a irigațiilor în perioada 1971—1975.

Volumul în continuă creștere al lucrărilor de irigații a impus stabilirea unor măsuri care să conducă la accelerarea ritmului aflat în activitatea de proiectare, cit și în cea de construcții-montaj. În acest sens, s-a prevăzut o largă tipizare a obiectivelor cu mare răspîndire, cum sînt stațiile de pompare, dispozitivele de protecție, instalațiile de automatizare, construcțiile pe rețea, echipamentele de udare și altele, paralel cu extinderea masivă a folosirii prefabricatelor și a metodelor industriale de execuție.

În anul 1968 s-au făcut progrese importante și în exploatarea amenajărilor pentru irigații. La chemarea partidului, sute de mii de oameni ai muncii au participat la acțiunea de extindere a irigațiilor. Prin măsurile luate de comandamentele de combatere a efectelor secetei, s-a reușit să se irige o suprafață de 439.000 ha (92 la sută din total) în sistemele mari și încă 162.000 ha în afara acestora, folosind soluții provizorii. Pe suprafețele irigate s-au obținut producții medii la hectar care — chiar dacă ar fi considerate satisfăcătoare față de condițiile acestui an — se situează încă cu mult sub parametrilor proiectați. Este necesar ca în compania de irigații din anul acesta să dublăm eforturile pentru realizarea producțiilor prevăzute, printr-o exploatare cit mai rațională a tuturor suprafețelor amenajate.

Angajamente

pentru sporirea

aportului

științei la dezvoltarea

economiei naționale

Institutul agronomic Timișoara

Luînd cunoștință și de chemarea Conferinței organizației de partid Timiș și a institutelor de cercetări și proiectări din sectorul 7 București, ne exprimăm adevărată toată față de această chemare și ne angajăm să aducem un aport concret la creșterea producției vegetale și animale, la consolidarea economică a întreprinderilor agricole de stat și a cooperativei agricole de producție.

În acest scop ne propunem următoarele acțiuni:

1. Tematica de cercetare științifică, temele proiectelor de diplomă și temele tezelor de doctorat vor fi orientate spre cele mai actuale probleme pe care le ridică producția.
2. În scopul sporirii producției agricole, vom accorda asistență tehnică pentru aplicarea sistemelor de lucrare a terenurilor săriturate, podzolite și lixiviate — stabilite de noi — prin înființarea a șase cîmpuri demonstrativ-experimentale la C.A.P. Dîlnas, Simmartin, Gătaia, Vișag, Chesnig și Găvoajdia.

Un obiectiv principal în această acțiune îl va constitui folosirea irigațiilor ca metodă agrotehnică pentru sporirea producției la principalele culturi.

3. Pentru sporirea producției de furaje vom accorda asistență tehnică științifică și imbușățirea paștilor naturale de la Topolovitul Mare, Găvoajdia și Dîlnas, precum și a loturilor seminare de la Perlam, Deta și Izvin.
4. În vederea dezvoltării creșterii animalelor vom accorda asistență tehnică științifică în domeniul alimentației raționale pentru întocmirea unor rații echilibrate și prevenirea tulburărilor provocate de carențe alimentare.

O atenție deosebită se va da testării reproducătorilor masculi după descendenți, controlul reproducției la porcine și introducerea în practica zootehnică a principiilor de bază ale profilaxiei genetice.

5. În acest scop vom organiza un centru metodologic la I.A.S. Bereghiu și la Combinatul de creșterea animalelor Bereghiu.
6. Pentru prevenirea și combaterea sterilității la animale, vom accorda — în continuare — asistență tehnică științifică unităților agricole socialiste, prin precizarea diagnosticului ginecologic, depistarea unor noi stări morbide care afectează funcția de reproducție și recomandarea complexului de măsuri de ordin preventiv și curativ la I.A.S. Iosfalău și Caran.

6. Vom sprijini organizarea unei stațiuni pentru prepararea și testarea gonadotrofinelor serice. Vom urmări utilizarea largă a acestor trofine în combaterea sterilității funcționale și pentru stimularea funcției de reproducție la animalele de la I.A.S. Caran și Recas.
7. În vederea mîșcării morbidității și mortalității la vitei noi născuți, determinate de infecțiile colibacilare, se vor efectua cercetări pentru lichidarea lor la C.A.P. Semlacul Mare, Dîlnas și Cărpîn.

8. Pentru întărirea economică a C.A.P.-urilor mai puțin consolidate, vom accorda sprijin direct și sistematic un număr de 20 unități și vom întocmi studii tehnico-economice de dezvoltare în perspectivă la I.A.S. Făget și C.A.P. Făget.
9. În colaborare cu Stațiunea experimentală agricolă Lovrin, cadrele de la disciplinele de „genetică și ameliorarea plantelor” și „genetică și ameliorarea animalelor” vor desfășura cercetări cu privire la îmbunătățirea soiurilor de plante și raselor de animale.

10. În colaborare cu Direcția agricolă județeană, Trustul teritorial I.A.S. și Uniunea județeană C.A.P. vom sprijini organizarea ciclurilor de conferințe de informare a specialiștilor în vederea actualizării cunoștințelor acestora.

Institutul agronomic „N. Bălcescu” București

Cadrele didactice, studenții și personalul tehnico-administrativ din Institutul agronomic „N. Bălcescu” București întîmpină cu satisfacție și entuziasm chemările la întrecere adresate tuturor organizațiilor de partid, angajîndu-se să contribuie cu toate forțele lor la realizarea marilor obiective trasate de Partidul Comunist Român în vederea înfloririi pe mai departe a patriei noastre socialiste.

În acest scop ne angajăm să îndeplinim în cele mai bune condiții următoarele obiective și sarcini:

1. Definirea proceselor tehnologice pentru principalele culturi din zona solurilor aluvionare din Lunca Dunării situate în incintele îndiguite Clocănești-Oltenești și din zona solurilor de tip brancelor din jurul Ploieștilor.
2. Elaborarea recomandărilor necesare privind utilizarea prin irigare a apelor reziduale provenite de la combinatale de creștere și îngrășare industrială a porcelor.
3. Introducerea în producție a două soiuri de piersic, a unui soi de cires și a patru soiuri de struguri de masă, create și înnuțite în institutul nostru. De asemenea, se vor introduce în rețeaua de stat pentru încercarea și omologarea soiurilor de grâu de toamnă.
4. Elaborarea complexului de măsuri privind îmbunătățirea paștilor din zona de deal și de munte, pe baza cercetărilor și experimentărilor efectuate pe pășunile model Portăreasa, Davideni, Eleni și Mărești din județul Argeș. Totodată vom contribui, în colaborare cu organele locale, la generalizarea acestor măsuri pe toate pășunile naturale aparținînd județului Argeș.
5. Elaborarea soluțiilor tehnice necesare pentru valorificarea superioară a resurselor fu-

rajere interne din cadrul întreprinderilor agricole de stat și cooperative din județul Ilfov.

6. Realizarea, în colaborare cu Institutul de cercetări veterinare și biopreparate „Pasteur” după o metodă originală, concepție și înființare de specialității facultății de medicină veterinară, a unui vaccin utilizat în profilaxia holerei aviare și sprijinirea cooperativei agricole de producție din județul Ilfov în acțiunea de vaccinare a păsărilor.
7. Stabilirea operativă a diagnosticului etiologie în vederea luării măsurilor necesare în combatere și profilaxie a bolilor infecțioase aviare, în ferma Alba — I.A.S. Mîhăilești.
8. Asigurarea asistenței sanitare-veterinare în vederea combaterii îmbolnăvirii și reducerii mortalității la tineretul porc și bovin în trei cooperative agricole din județul Ilfov.
9. Pentru întărirea tehnico-organizatorică a unităților agricole, ne propunem să acordăm, prin cadrele noastre didactice de specialitate, îndrumarea necesară și totodată să creăm puncte de sprijin în următoarele unități:

- a) Întreprinderi agricole de stat: I.A.S. Oltenița — județul Ilfov; I.A.S. Jigălia. I.A.S. Căzănești și I.A.S. Clocănești — județul Ialomița; I.A.S. Movila Vulpii — județul Prahova; I.A.S. Cîmpulung — județul Argeș.

- b) Cooperativele agricole de producție Valda, Recea și Lisa — județul Făgăraș, Aldeni — județul Buzău; Tohani — județul Prahova; Drăghici — județul Argeș.

- c) Întreprinderea intercooperatistă de sere București. Senatul universitar, organizațiile de partid și de tineret, cadrele didactice, studenții și personalul tehnico-administrativ din Institutul agronomic „N. Bălcescu” București asigură conducerea partidului că vor depune eforturi sporite, întreaga lor capacitate de creație și muncă, în vederea realizării integrale a angajamentelor luate.

Strîns uniți în jurul Partidului Comunist Român, ne angajăm ca în anul 1969 — an hotărîtor pentru îndeplinirea cincinalului — să ridicăm conștiința muncii noastre politice, didactice și științifice, contribuind în acest fel la edificarea măreței construcții socialiste în Republica Socialistă România.

CITITORII NE SCRIU

Nu adrese, ci lemn pentru piramide

Întreprinderea agricolă de stat Drăgășani are, între altele, și 164 de hectare cu plantații de port-altoi, planificate să producă anual cca. 26.000.000 de butași (din care 70 la sută se exportă în diferite țări ale Europei). În fiecare an, în plantația de port-altoi foloșim o importantă cantitate de material lemnos pentru susținere. Pentru procurarea acestuia, încă de la 24 februarie 1968 unitatea noastră a încheiat contractul nr. 221 cu Întreprinderea forestieră Valea Mureșului (Lipova), pentru a ni se livra 360 de metri cubi de lemn rotund de foioase, necesar construcțiilor de piramide. Termenele de livrare prevedeau cite 80 m.c. în trimestrele I și II ale anului și cite 100 m.c. în celelalte două trimestre. Cu toate insistențele noastre, Întreprinderea forestieră Lipova nu ne-a livrat pînă la începutul lunii decembrie 1968 decît 51,37 m.c., deși în numeroase rînduri și-a luat angajamente scrise și va livra totuși întreaga cantitate. Colac peste pupăză, în loc de material

lemnos, la 10 decembrie am primit din partea întreprinderii respective... adresa cu nr. 15562, la care s-a atașat un ordin al Direcției de economie forestieră Timișoara, prin care s-a dispus, pur și simplu, anularea livrării restanței de 308,63 m.c. de piramide.

De reținut e faptul că la fel s-au petrecut lucrurile și în 1966, cu I. F. Tg. Secuiesc, și în 1967 cu I. F. Dobro-Hunedoara. De asemenea, trebuie subliniat că din cei 51,37 m.c. de lemn livrat de I. F. Lipova în 1968, doar 43 m.c. de material este bun pentru piramide, diferența fiind lemn C.R. Față de această situație, ne-am adresat direct Ministerului Economiei Forestiere. Pînă în prezent n-am primit însă nici un răspuns. Drept pentru care lansăm un nou S.O.S. Nu de alta, dar de recoltarea acestei probleme depinde nîm îndeplinirea planului nostru de producție în acest sector, cit și, mai cu seamă, respectarea unor angajamente ale statului la export. (Ion ASLAN, directorul Întreprinderii agricole de stat Drăgășani, județul Vilcea)

Aprovizionare și desfacere...

Pentru ca populația din satele județului Bihor să fie aprovizionată în cele mai bune condiții, să aibă la dispoziție mărfuri în sortimente variate și de bună calitate, s-au luat o serie de măsuri care să ducă la îmbunătățirea rețelei comerciale. Astfel, s-au dat în folosință unități de desfacere noi, a căror valoare s-a ridicat la 8.000.000 de lei în 1967, iar în 1968 numai modernul complex comercial din localitatea Suncuius a costat peste 2.000.000 de lei. La acesta trebuie adăugate modernul hotel din Piatra Craiului, magazinele universale și cele sătești din Abram, Simbăta, Sinte-leac, Poiana Tasad, a căror valoare depășește 10 milioane de lei. Acum, în cuprinsul județului Bihor își desfășoară activitatea un număr de 1047 unități de desfacere, din care 20 de magazine alimentare cu autoservire și 61 de magazine cu expunere deschisă. În anul 1969 vor fi amenajate și modernizate alte 36 de noi unități.

O metodă care a dat bune rezultate a fost organizarea tirgurilor săptămînale și tradiționale.

Nu mai la tirgul de toamnă de la Negreni s-au încasat peste plan 300.000 de lei.

Ne izbim însă și de unele greutăți. În tot cursul anului 1968 au lipsit din magazine unele sortimente de mărfuri, ca: mașini de gătit, unele materiale de construcții, instalații sanitare, vase din tablă emailată, articole de menaj din porțelan și faianță, biscuiți preambalați, ape minerale și altele.

Ar fi necesar ca atît contrac-tarea cit și livrarea mărfurilor să fie făcute direct de către întreprinderile comerciale cooperatiste, fără alți intermediari, evitînd în felul acesta întîzierile, respectiv gurile în aprovizionare. Totodată, prin reducerea transbordărilor, a manevrelor și depozitării pe un termen mai lung s-ar evita degradarea mărfurilor. Este de dorit ca, în anul ce începe, producătorii furnizori să respecte întocmai necesarul de mărfuri cerut, pentru ca să putem asigura aprovizionarea populației conform specificului județului nostru. (D. BIRTA, vicepreședinte al U.J.C.C. Bihor)

Complex intercooperatist

Mai multe cooperative agricole din județul Dolj și-au unit forțele de muncă și mijloacele materiale pentru construirea și exploatarea în comun a unui complex de sere pentru cultura forțată a legumelor. Complexul de sere intercooperatist, amplasat în apropierea orașului Craiova, pe raza comunei Almaj, va cuprinde o suprafață de 86 de hectare și va fi alimentat cu energie termică și elec-

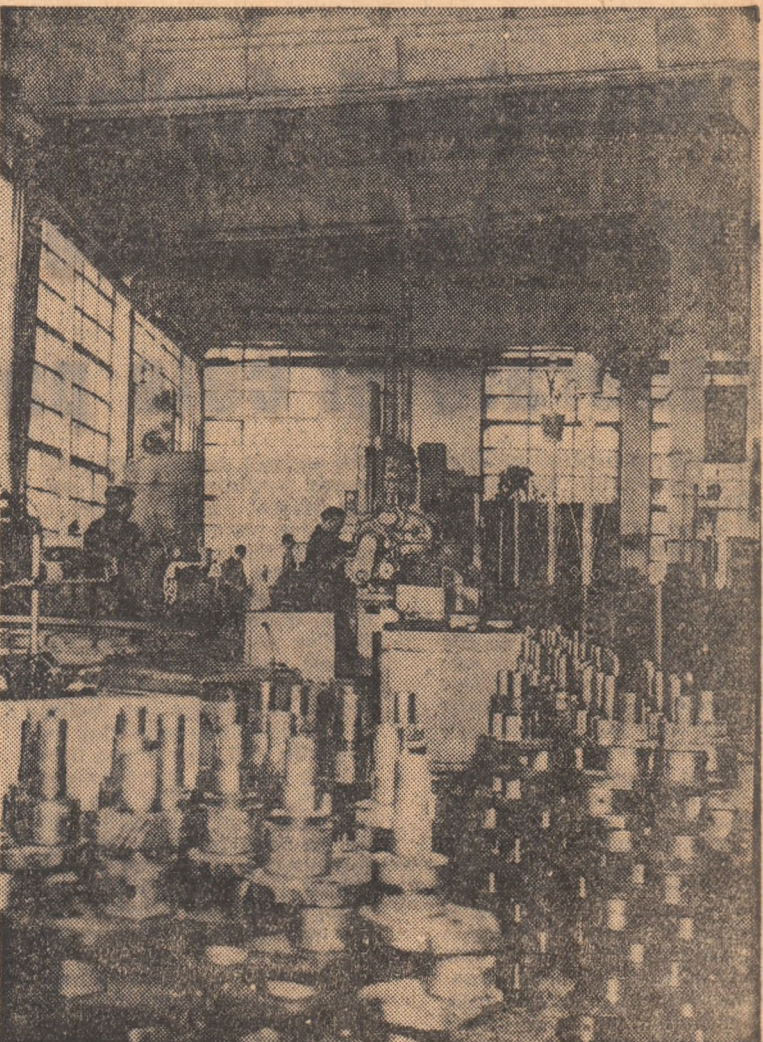
trică de la termocentrala Ișalnița.

Amplasarea complexului de sere în apropierea Stațiunii experimentale agricole Ișalnița are drept scop să asigure o colaborare rodnică între legumicultorii din unități și cercetătorii stațiunii, în realizarea unei producții ridicate și de calitate. (Carol BORA — corespondent).

Atelier mecanic modern

Mecanicatorii celei mai mari întreprinderi agricole de stat din județul Mureș — cea din Iernut, au la dispoziție un nou și modern atelier mecanic. Halele acestei construcții, dată recent în folosință, au o suprafață de aproape 2.000 mp și sînt utilitate cu strunguri, raboteze și macarale de

mare putere. Personalul de deservire, calificat corespunzător, poate revizui și repara, în preajma fiecărei campanii agricole, aproape 100 de tractoare, precum și numeroase alte mașini și utilaje agricole. (Ion VULCAN — corespondent).

Arborii motori de la tractoare sînt supuși unor tratamente complexe în vederea recondiționării. Mecanicii uzinei de reparații din Arad efectuează „tratamentul” la un înalt nivel tehnic

Foto: AGERPRES

În anul 1969, statul investește din fondurile sale, pentru dezvoltarea agriculturii, lărgirea și modernizarea bazei ei tehnico-materiale, fonduri ce însumează circa 7,6 miliarde de lei, cu aproape 9 la sută mai mult decît în 1968. În afară de aceasta, cooperativele agricole de producție își propun să realizeze, din fonduri proprii, investiții de 4,7 miliarde de lei.

100%

1968

aproape

109%

1969

7,6 miliarde lei

Concor- danță deplină

CÎND NU SÎNT IGNORATE CONDITIILE LOCALE

Precizări privind prestările de servicii de către C. A. P.

Un dar pe adresa cercetătorilor SUGESTII PENTRU PLANUL TEMATIC

Laborator — cîmp experimental — unitate de producție. Pe acest traseu al concretizării și finalizării muncii de cercetare, ferma cooperativă agricolă nu este un punct terminus, nu este doar locul de materializare a ideii științifice ci, în aceeași măsură, izvorul ei. Contactul viu cu activitatea practică, uriaș rezervor de inspirație științifică, îi permite cercetătorului ca, orientându-și propria muncă pe baza unor coordonate precise, să-și valorifice la maximum capacitatea. A cunoaște, deci, la timp, cerințele producției și chiar a le preîntîmpina, iată principalul motor al progresului în activitatea științifică.

Pentru a înlesni această cunoaștere, revista a organizat o anchetă într-o serie de județe — Bacău, Botoșani, Cluj, Constanța, Teleorman, Sucoara — în rîndul specialiștilor solicitați să răspundă la întrebarea: ce așteptați de la cercetarea agricolă?

Prezentăm răspunsurile celor cărora ele le sînt, de drept, adresate.

Institutul de cercetări pentru îmbunătățiri funciare și pedologie

Beneficiari, în prezent sau în viitorul apropiat, ale unor lucrări de îmbunătățiri funciare, unele unități agricole simt nevoia unor precizări suplimentare față de indicațiile pe care cercetările în acest domeniu le-au pus pînă acum la dispoziție.

— Stabilirea celor mai eficiente metode și norme de udare, specifice lunții Arișului, unde se extind amenajările pentru irigații. (ing. P. Romașcanu, C.A.P. Lunca).

— Incinta îndiguită a Petoșanilor cere noi studii referitoare la sistemul de desecare, deoarece sistemul actual nu a dat rezultate. Tot atât de necesară este o rezonare a culturilor. Crearea, în această zonă mai puțin studiată, a unor puncte de sprijin ale cercetării ar grăbi soluționarea acestor probleme. (ing. O. Buga, directorul I.A.S. Pietroșani — Teleorman).

— Recomandări mai precise care să permită, pe o cale simplă și economică, prevenirea și combaterea sărăturilor (ing. V. Brebu, C.A.P. Răscruți — Cluj și ing. M. Cașcaval, C.A.P. Roma — Botoșani).

Institutul de cercetări pentru mecanizarea agri- culturii

Înlocuirea muncii manuale, prin mecanizare, la un cît mai mare număr de tipuri de lucrări este o necesitate și o preocupare generală. O atastă și propunerile care ne-au fost încredințate spre a fi transmise institutului de specialitate.

— Îmbunătățirea mașinilor M.I.C., astfel încît să asigure distribuția mai uniformă a îngrășămintelor pe timp de iarnă. (ing. M. Popa, C.A.P. „Pionierul” Moșteni — Teleorman).

— Construirea unor mașini de semănat destinate terenurilor cu umiditate ridicată; mecanizarea recoltării tulpinilor de porumb (ing. A. Rusu — Direcția agricolă județeană Cluj).

— Ne lipsește mașini adecvate pentru combaterea mamei cartofului în toată perioada de vegetație. (ing. V. Munteanu, C.A.P. Săucești — Bacău).

— E necesară o batoză specială pentru a trezura sămînta de cinapă (ing. Al. Chișcaru, directorul Întreprinderii Agrosom — Botoșani).

Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice

Soluri noi, din ce în ce mai productive, metode agrotehnice specifice noulor condiții tehnice de care dispune astăzi agricultura noastră: în aceste direcții sînt îndreptate cerințele unităților agricole.

— Precipitațiile scăzute, caracteristice zonei, fac ca în unitatea noastră, ierbidările să nu aibă suficientă eficiență. Ce soluții ne oferă cercetarea? (ing. Gh. Bila, directorul I.A.S. Amazea — Constanța).

— În zona noastră, hibridii din grupa 100 nu mai sînt în măsură să valorifice deplin agrofondul. E nevoie, deci, de un hibrid mai timpuriu, dar și mai productiv. Ne interesează și un soi mai bun de fasole, superior lui I.C.A. 416. (ing. Al. Chișcaru — Botoșani).

— Peste doi ani întreaga suprafață a cooperativelor va fi irigată. Nu avem nici cea mai mică experiență. Solicităm, deci, elaborarea unei astfel de agrotehnici pentru culturile irigate, care să garanteze depășirea, cu sporuri eficiente, a realizărilor noastre actuale.

Sugestii, propuneri, cerințe. Și asupra lor, credem, își vor îndrepta atenția cercetătorii, stabilind și pe această cale cea strînsă legătură cu practica, absolut necesară progresului cercetării științifice și producției agricole.

(Anchetă realizată cu ajutorul colaboratorilor noștri T. Dudău, P. Cristea, I. Maximciuc, St. Mihai, O. Milea, A. Ungur)

LA C. A. P. CRISTIAN

36 100 Kg DE CARTOFI LA HECTAR

În cooperativa noastră, condițiile pedoclimatice favorabile, dar mai ales priceperea și îndemnarea cooperativelor au făcut posibilă realizarea, an de an, a unor producții tot mai mari de cartof. Totuși, 2 sau 2,5 vagoane de cartofi la hectar, cît am obținut pînă acum doi ani, nu ne-au mulțumit. Am hotărît, ca urmare, să trecem de la așa-zisa „cultură obișnuită” la o cultură bazată pe cele mai noi cercetări ale științei agricole.

Beneficiind și de faptul că Institutul de cercetări pentru cultura cartofului și sîmînței se află la numai doi pași de unitatea noastră, am căutat să stabilim relații cît mai strînse cu cercetătorii de aici, să cunoaștem realitățile lor și, bineînțeles, să le aplicăm în practică.

În afară de aceasta, am organizat și unele cercetări proprii. Am înființat un „registru al cartofului”, în care sînt trecute toate datele și observațiile din întreg ciclul de producție: pregătirea terenului, modul de fertilizare, data începerii și terminării plantării, densitatea, lucrările de întreținere pînă la termi-

narea recoltării pe fiecare tarla în parte, producțiile realizate, observațiile asupra comportării soiurilor etc. La sfîrșitul fiecărui ciclu de producție facem o analiză temeinică a rezultatelor obținute, cît și a neajunsurilor, stabilind măsurile ce privesc producția viitoare.

În anul 1968, la Cristian am cultivat cartofi de toamnă pe o suprafață de 110 hectare. Producția medie la hectar a fost de 36 100 kg, cu 14 100 kg mai mult decît cea planificată. Deosebit de bine s-a comportat soiul Merkur, care, pe

cele 14 hectare cultivate, a asigurat o producție medie de 48 428 kg la hectar, una dintre cele mai mari producții înregistrate în decursul timpului în comuna noastră.

Cum au fost pregătite aceste producții? Ca premegătitoare pentru cartofi a fost stabilit trifoiul, care lasă terenul bogat în azot. Cu toate acestea am făcut și o fertilizare puternică: am administrat cîte 30 de tone de gunoi de grajd și 300 kg de superfosfat la hectar — toamna, odată cu arătura adîncă și cîte 200 kg de azot de

amoniu — primăvara, la începutul lunii martie. Întrucît în toamnă, timpul nu ne-a permis să fertilizăm cu gunoi de grajd întreaga suprafață destinată cartofilor, am fost nevoiți să fertilizăm aproximativ 50 de hectare în primăvară, tot cu cîte 30 de tone la hectar. De data aceasta însă cu gunoi bine fermentat. Plantatul l-am făcut, ca și arăturile — și pregătirea terenului, cu mașinile I.M.A. Hărman, ai cărei mecanizatori au făcut lucrări de foarte bună calitate. Am plantat la distanța de 62,5 cm între

rînduri și 28 cm pe rînd. Utilizînd o cantitate de circa 3 500 kg de cartofi de sămînță la hectar, am asigurat o densitate de peste 55 000 de ciuburi la hectar, ceea ce a dus la o folosire rațională a terenului. În timpul vegetației s-au executat trei prășii mecanice și una manuală, efectuîndu-se cu mare grijă și combaterea gîndacului din Colorado prin două stropiri, cu ajutorul aviației utilitare.

Obținînd o producție mult mai mare decît cea planificată, am avut posibilitatea să livrăm la

Toma CARDOS inginer principal la cooperativa agricolă de producție Cristian, județul Brașov

CIBERNETICA ÎN SLUJBA AGRICULTURII

CONVORBIRE

cu prof. univ. Edmond NICOLAU

Cibernetica, una dintre cele mai semnificative sinteze ale științei contemporane, s-a impus atît prin metoda ei cît și prin spectaculoasele metode de conducere științifică a activității economice. Pentru a oferi cititorilor noștri o perspectivă asupra posibilităților largi pe care le oferă cibernetica în domeniul agriculturii, ne-am adresat prof. univ. Edmond Nicolau, de la Institutul politehnic din București, director adjunct științific al Centrului de calcul economic și cibernetic economic.

— În lucrările dumneavoastră ați arătat, în mai multe rînduri, marile posibilități pe care le oferă cibernetica în optimizarea activităților economice concrete. În acest sens vă rugăm să expuneți cititorilor noștri unele din modalitățile prin care cibernetica poate interveni în agricultură.

— Cunoașteți că cibernetica marchează o cotitură în dezvoltarea tehnicii și științei contemporane. Fără nici o exagerare, se poate afirma că datorită ciberneticii s-a schimbat modul de abordare a numeroase probleme de conducere operativă în probleme de economie concretă, cercetare științifică, metodologia educației etc.

În ceea ce privește problemele agriculturii, așa dori să amintesc faptul că cibernetica poate aduce o contribuție majoră în mai multe sectoare. Mă gîndesc, în primul rînd, la acele chestiuni legate de optimizarea repartiției culturilor, unde matematica oferă metode interesante, ținînd seama, evident, și de aportul calculatoarelor electronice.

Folosind cibernetica, există posibilitatea de a realiza prevederile cifrelor de plan în mai multe moduri. Să explic. Prin cifrele de plan se indică, de exemplu, să se producă anumite cantități de cereale boabe. Dar aceste rezultate pot fi obținute recurînd la diferite variante de însemnare a ogoarelor. Cunoșcînd suprafețele disponibile, se poate întocmi un plan care, ținînd seama de calitatea solului, de productivitatea medie probabilă și de prețul de vînzare a cerealelor, să se asigure efectuarea de lucrări cu maximum de beneficii pentru producători, respectîndu-se, în același timp, planul de producție. În acest fel rezolvăm ceea ce numim în matematică o problemă de programare liniară.

— În țara noastră există astfel de preocupări?

— Mai de mult, un colectiv de la Academia de studii economice, sub conducerea regretatului profesor Petre Mirescu, a rezolvat cu succes astfel de probleme. Există deci o tradiție în acest sens. Rămîne numai ca, în continuare, cei interesați să se adreseze specialiștilor.

— Metoda programării matematice se poate aplica, bineînțeles, și în alte domenii ale agriculturii. Se pare că furajarea animalelor constituie un astfel de domeniu.

— Într-adevăr, în problemele de furajare întîlnim un caz asemănător. Din punct de vedere matematic, problema este aceeași. Lucrătorii și specialiștii din domeniul

zootehnic urmăresc, după cum se știe, să asigure animalelor furajate un anumit conținut de vitamine și calorii, realizînd, în același timp, un cost de revenire minim pentru furajele întrebunțate. Totdeauna, în practică, animalele sînt furajate în mod combinat. Cunoșcînd pentru fiecare tip de furaj conținutul în substanțe nutritive și prețul de cost respectiv, putem pune problema optimizării rației alimentare.

— Dar care este rolul calculatoarelor?

— Teoretic, am putea rezolva aceste probleme și fără a recurge la calculatoare electronice. Dar, în aceste cazuri, matematicianul ar trebui să piardă un timp enorm, de fiecare dată trebuind să reia problema numerică de la capăt. Precizez că problema reală de programări conduce la un volum uriaș de calcule. Din contră, elaborînd o dată programul pentru calculatorul electronic, acesta poate rezolva ulterior orice problemă într-un timp foarte scurt, ceea ce, fără îndoială, reprezintă un factor esențial. Să nu uităm că un calculator electronic normal din zilele noastre efectuează cel puțin 10 mii de operații pe secundă. Deci lucrează de cel puțin 100 de mii de ori mai repede ca omul. O secundă de lucru a calculatorului reprezintă deci cam o zi și jumătate de lucru pentru un calculator om, în ipoteza că acesta ar fi capabil să lucreze încontinuu circa 30 de ore. O oră de lucru a unui astfel de calculator electronic modest reprezintă deci mai mult de zece ani de lucru pentru un om care ar calcula în permanență zi și noapte.

— Există și calculatoare mai rapide?

— Astăzi există calculatoare produse pe scară industrială care lucrează cu 10 milioane operații pe secundă. Probabil că în foarte scurt timp vor exista calculatoare capabile de a lucra cu o viteză de 100 de milioane de operații pe secundă.

— Ce alte aplicații ale ciberneticii înțelegem în domeniul agriculturii?

Amintesc, de pildă, în altă ordine de idei, de telecomanda tractoarelor. Bineînțeles că aceasta nu este o sarcină ușoară. Dar se află, fără îndoială, la nivelul posibilităților epocii noastre. Atunci cînd există nave cosmice, care se mișcă cu circa 30 000 de kilometri pe oră, mai poate constitui o dificultate telecomanda unui tractor? Cel puțin în cazul suprafețelor plane, telecomanda tractoarelor este, într-adevăr, o problemă care nu prezintă dificultăți.

Dacă însă ne gîndim la eficiența economică a introducerii ciberneticii în agricultură, atunci cred că cel mai mare efort ar trebui dirijat spre punerea la punct a metodelor cibernetice de prognoză pe termen lung a stării timpului, în particular a ploilor. Aceasta este o chestiune vitală pentru agricultură, și nu numai pentru ea. Sînt convins că centrul de calcul al Institutului central de cercetări agricole va avea un rol hotărîtor în direcția cibernetizării agriculturii noastre.

H. LEREA

Munca de creare a unor noi soiuri de fructe impune și minuțioase cercetări de laborator. În fotografie: aspect de la Stațiunea experimentală Bistrița, județul Bistrița-Năsăud

AGENDĂ

FITOSANITARĂ

ÎN ATENȚIA CULTIVATORILOR DE LEGUME FORȚATE

În perioada toamnă-iarnă, culturile forțate de legume, din sere și răsadnițe, pot fi atacate de o serie de boli și dăunători.

Cel mai frecvent dăunător, în sere, este viermele rădăcinilor (Meloidogyne marioni), care, în perioada actuală, poate fi înțîlnit în multe sere din țară. Deci, atenție sporită dezinfectării solului. Se obțin rezultate bune prin dezinfectarea solului cu aburi de joasă presiune (0,3—2 at.), care degajă multă căldură. Este necesară menținerea în sol a unei temperaturi de 90—100°C. timp de 20—30 de minute.

În combaterea pe cale chimică se folosesc nematocidele D.D. și Nemagon. Produsul D.D. se aplică sub formă lichidă, cu 25—30 de zile înainte de plantare. În această perioadă, solul se aerisește de 3—4 ori. Se încorporează cu ajutorul injectorului la o adîncime de 10—15 cm, utilizîndu-se 30—40 g/m². Pentru ca produsul D.D. să aibă eficacitate este necesară umezirea solului la suprafață. Produsul este foarte toxic, deci sînt necesare măsuri atente de protecție.

Nemagon 20, care se prezintă sub formă de granule, are o acțiune mai lentă decît D.D.-ul și o remanență mai îndelungată. Se aplică în sîntulețe — la 10—15 cm adîncime și la 30—40 cm distanță între rînduri. Se folosește 30—120 kg/ha.

Împotriva bolilor care se transmit, de la un an la altul, prin tocul de răsadnițe, pămînt, rame, se recomandă tratamentul cu formalină 40 la sută, în concentrație de 2,5 la sută. Se utilizează cîte 10 litri la m². Grosimea stratului de umezire este de 15—18 cm. După tratare, solul se acoperă cu prelăți din material plastic, iar plantările nu se fac decît după 10—12 zile, timp în care se sapă de 1—2 ori.

În perioada de vegetație pot apare musculița albă de seră, păduchii de frunze, tripsul. Pen-

tru combaterea lor se recomandă stropiri repetate cu produse organofosforice — Ekatox 50, în concentrație de 0,05—0,07 la sută, Lirothion 50, în concentrație de 0,05—0,08, Bi 58 în concentrație de 0,075—1,0 la sută. Tratamentele se sistează cu 14 zile înainte de recoltare.

În seria bolilor specifice culturilor de tomate de seră, pătarea brună a frunzelor (Cladosporium fulvum) este destul de des înțîlnită. Atacă și culturile de tomate din solarii și, în unele cazuri, chiar pe cele din răsadnițe. Stropiri repetate cu Lirocarmazin — 0,2 la sută, Poliram Combi 0,2 la sută, Rem 0,1 la sută, Selevit 0,2 la sută și Daconil 0,3 la sută dau rezultate bune în combaterea acestor boli.

Făinarea tomatelor (Leveillula taurica) — boală nouă pentru culturile de tomate din țara noastră — produce pagube considerabile. Se manifestă prin apariția unor pete de culoare galbenă pe partea superioară a frunzei. Pe partea inferioară se formează o pulbere fină, de culoare albicioasă. În încercările de combatere efectuate la stațiunea experimentală legumicolă Ișalnița, cele mai bune rezultate s-au obținut prin folosirea produselor: Moresian, în concentrație de 0,05 la sută, Polisulf 0,1 la sută, Sulfosol 0,2 la sută, Sulf mulabil 0,4 la sută, Dinocorp 0,05 la sută și Karatan 0,1 la sută.

La culturile de castraveți, boala care produce cele mai mari daune este făinarea. Împotriva căreia se recomandă tratamentul cu sulf mulabil 0,4 la sută, Karatan 0,1 la sută.

În timpul aplicării tratamentelor se vor lua cele mai severe măsuri de protecție muncii.

Ing. Vasile LEMENI

cercetător principal la Stațiunea experimentală legumicolă Ișalnița-Craiova

Cultivatori

De la depozitele și magazinele AGROSEM, vă puteți procura imediat:

- semințe de legume pentru răsaduri și culturi de cîmp din toate speciile și din soiuri valoroase produse în stațiunile experimentale și întreprinderile agricole de stat;
- semințe de gazon și de diferite flori pentru grădini, parcuri, spații verzi, terenuri de sport etc.
- În primăvara acestui an se vor pune în vînzare și pomi fructiferi și vițe de vie altoite pentru plantări în grădinile familiale.

Adresați-vă din timp tuturor întreprinderilor AGROSEM din țară care vă livrează semințe și material săditor din soiuri cu autenticitate și valoare culturală garantată.

Agrosem

O acțiune de mare importanță tehnico-economică

Începând cu anul 1962, recensământul animalelor domestice existente în toate categoriile de gospodărie a devenit una din principalele acțiuni care se întreprind în acest sector încă din primele zile ale anului. Necesitatea efectuării anuale a recensământului animalelor este impusă de importanța ce o are zootehnia în ansamblul producției agricole, de fapt că, în cea mai mare parte, asigurarea continuă a unor cantități sporite de carne, lapte, ouă și alte produse de origine animală este legată nemijlocit de sporirea numerică a sepiului.

Pentru precizarea unor aspecte în legătură cu modul de organizare și desfășurare a recensământului animalelor domestice, ce se va desfășura în perioada 3-10 ianuarie, cu măsurile ce urmează a fi luate în vederea operativității acțiunii și a exactității datelor înscrise, ne-am adresat tov. ing. Stelian DINESCU, director general în Consiliul Superior al Agriculturii, care ne-a relatat următoarele:

— Dacă pentru efectivele de animale existente în fermele zootehnice ale unităților agricole de stat și cooperatiste dispunem în orice moment de date cu privire la structura numerică a efectivelor de animale pe categorii de vîrstă și greutate, nu același lucru se poate spune despre gospodăriile populației care, după cum se știe, dețin circa jumătate din sepiul existent în țara noastră. În condițiile în care pentru acest sector nu avem o evidență statistică curentă, recensământul efectuat la 3 ianuarie reprezintă posibilitatea cea mai certă de înregistrare a efectivului de animale din întreaga țară, indiferent de locul unde se găsește acestea în momentul înregistrării (în incinta gospodăriei, în țiguri, oboare, în timpul transportului, în băii sau munți etc.). Recensământul se efectuează pentru efectivul de bovine, cabaline, porcine, ovine, caprine, iepuri de casă, păsări, familii de albine, precum și pentru rasele animalelor de reproducție la speciile de taurine, porcine și ovine, existente la 3 ianuarie 1969 în toate unitățile agricole socialiste și gospodăriile personale ale populației.

Pentru ca acțiunea la care ne referim să se desfășoare în condiții optime, o Hotărîre recentă a Consiliului de Miniștri reglementează o serie întreagă de măsuri începînd de la constituirea și componența comisiei centrale de recensămînt, a comisiilor județene, municipale, orașenești și comunale și pînă la atribuțiile, răspunderea și modul de lucru al tuturor factorilor angrenați în realizarea acțiunii respective.

Cu toate că pentru efectuarea și definativarea lucrărilor a fost afectată o perioadă mai îndelungată, 3—10 ianuarie, aceasta nu înseamnă că situația înregistrată poate fi raportată la orice zi din intervalul amintit. „Momentul critic” al recensămîntului îl constituie ziua de 3 ianuarie, ceea ce înseamnă că, indiferent de ziua în care se face înregistrarea animalelor, se va consuma situația existentă în gospodăria respectivă la 3 ianuarie, ora 8 dimineața. Avîndu-se în vedere faptul că în tot acest interval de 3 zile, pot interveni schimbări curente, fătări, mortalități, vînzări, cumpărări etc., respectarea „momentului critic” la care ne-am referit asigură înregistrarea totală a sepiului, va duce la eliminarea erorilor provocate de omisiuni sau înregistrări duble.

O sarcină de mare răspundere în organizarea și executarea lucrărilor de înregistrare, în respectarea termenului și a exactității datelor înscrise revine comitetelor executive ale consiliilor populare județene,

Recensămîntul animalelor domestice

ne, municipale, orașenești și comunale care, așa cum prevede și Hotărîrea Consiliului de Miniștri, au datoria să asigure personalul necesar recensămîntului, instruirea lui, condițiile necesare pentru buna desfășurare a acestei importante acțiuni.

— Potrivit sarcinilor frasate de partid și de stat, alături de sporirea continuă a efectivelor, dezvoltarea creșterii animalelor pe baze științifice, îmbunătățirea calității sepiului, sporirea producțiilor medii individuale se înscriu printre coordonatele principale ale zootehnicii în actualul cîmp. În re măsură se subordonează acestor sarcini recensămîntul la care ne referim?

— Avînd în centrul preocupărilor noastre realizarea într-o perioadă de timp cît mai scurtă a acestor obiective, am căutat ca lucrările actualului recensămînt să ne sprijine cît mai eficient în stabilirea unor date statistice de importanță majoră pentru transpunerea în viață a planului general de ameliorare a efectivelor de animale din țara noastră. Este prima dată cînd înregistrarea animalelor se va face pe vase și chiar pe categorii de producție. Vom avea astfel o oglindă fidelă a realității, vom ști unde, cum și în ce direcții să acționăm prin mijloacele de care dispunem în vederea intensificării ritmului de ameliorare a sepiului. Avem în vedere în primul rînd extinderea rețelei de înșămînțări artificiale și a lucrărilor de selecție pe zone cît mai întinse și în cît mai multe unități, organizarea neîntîrziată a fermelor de selecție și de elită, furnizarea de reproducători de mare valoare zootehnică pentru toate speciile de animale.

În acest context, aportul inginerilor zootehniști și al medicilor veterinari, al tuturor cercetătorilor și specialiștilor cu pregătire superioară și medie care activează în sectorul producției animale, pentru realizarea în cît mai bune condiții a recensămîntului, constituie nu numai o datorie, dar și o obligație profesională. Consiliul Superior al Agriculturii a și luat, de fapt, măsuri concrete pentru instruirea și asigurarea comisiilor cu specialiștii necesari.

Alături de aceste măsuri, mobilizarea tuturor factorilor de răspundere, pregătirea minuțioasă a lucrărilor și efectuarea lor la timp pe teren, înaltul simț de responsabilitate al populației crescătoare de animale, constituie tot atâtea elemente care vor asigura recensămîntului animalelor operativitatea, exactitatea și eficiența economică scontată.

Convorbire consemnată de R. LUCIAN

Îmbunătățirea calității și productivității animalelor constituie una din cerințele importante pentru dezvoltarea continuă a zootehnicii, pentru ridicarea ponderii acestei ramuri în ansamblul producției și veniturilor obținute din agricultură. Acestei scop i-au răspuns și lucrările simpozionului științific organizat recent de către Institutul de cercetări zootehnice la stațiunile experimentale Șimnic, Județul Dolj, și Tg. Mureș, Județul Mureș, la care au participat un însemnat număr de cercetători și specialiști. Prin cele peste 40 de referate și comunicări științifice prezentate, simpozionul și-a adus o contribuție de seamă la elucidarea problemelor legate de stadiul actual și perspectivele ameliorării rasei de taurine din țara noastră.

Propunîndu-se să prezinte și să supună dezbaterii caracteristicile morfo-productive de bază ale rasei Brună, Bălțată românească, Roșie dobrogeană, Pinzgau și Friză, crescute la noi, experiența pozitivă acumulată în munca de ameliorare, metodele și direcțiile de lucru pentru activitatea de viitor, lucrările simpozionului au reușit să arate care este potențialul biologic al rasei noastre de taurine, să se contureze metodologia și căile practice de realizare a programului de ameliorare în curs de aplicare.

În privința rasei Bălțată românească, considerată pe drept cuvînt — pentru ponderea sa numerică în structura efectivelor — drept rasa nr. 1, lucrările prezentate de colectivele formate din V. Temișan, St. Ilea, C. Drăgănescu, Gh. Cîncă, E. Raicu, I. Tatomir și altele, discuțiile purtate pe marginea lor au evidențiat posibilitățile de ridicare a producției de lapte față de nivelul actual al rasei. S-a mai desprins, de asemenea, concluzia că această rasă nu se pretează în prezent la mulsul mecanic, fapt pentru care, deocamdată, introducerea ei în unități de tip industrial trebuie să fie limitată.

Un viu interes au trezit lucrările colectivelor: R. Cosorobă, V. Temișan, A. Petrescu, Gh. Georgescu, D. Simionescu și altele care au demonstrat calitățile productive superioare

La Expoziția concurs organizată pe hipodromul din Craiova, cu ocazia simpozionului, prof. emerit Emil Negruțiu, rectorul Institutului agronomic din Cluj, prezintă de onoare al juriului, premiază animalele care, la boitare, au acumulat cel mai mare număr de puncte.

tuat experimentarea, cultivă nu mai puțin de 1200 de hectare cu grâu. I-ar trebui pentru această suprafață 120 de tone de azotat de amoniu și 1200 de vagoane de gunoi de grajd. Evident că unitatea nu dispune de o asemenea cantitate de îngrășămînt natural pentru o singură cultură. În această situație, pentru cooperativă ar fi mai potrivit să administreze N 64 P 64,

Agrofond	Media anilor 1963—1968	
	Prod. q/ha	Diferența q/ha
Neîngrășat	13,7	—
N 70 P 70	27,4	13,7
N. 100 P.100	31,7	18
N 100 P 100 K.60	33,4	19,7
Gunoii de grajd 30 t/ha	20,7	7

fertilizare care aduce un spor de produs în valoare de 1.617 lei la ha, din care 990 de lei sînt cheltuieli suplimentare de producție, iar 627 de lei venit net suplimentar. Rata rentabilității — 63 la sută — ca și prețul de cost — 426 lei la tonă — sînt, de asemenea, convenabile. Am aplicat varianta amintită la cooperativa din Slobozia pentru că, fiind alături de terenurile stațiunii experimentale, ea a doborînd deja o bună pricepere în folosirea îngrășămintelor chimice, fapt care i-a permis să realizeze la hectar, în 1968, cu peste 500 kg mai mult grâu decît unitățile vecine.

Dar, după cum arătam, influența îngrășămintelor chimice asupra producției depinde de o sumă de factori. Între care și de aciditatea solului. Pe podzolu și solurile podzolite se impune, cu necesitate, amendamentele. Aplicarea numai a amendamentelor — cite șase tone de carbonat de calciu la hectar — asigură, singură, un spor mediu de producție la hectar, de 450 kg la grâu și 470 kg la

porumb. Aceeași cantitate de calciu, plus N 64. P. 64, ridică sporul de grâu la 1560 kg la hectar, urcînd, din păcate, și prețul de cost la 564 de lei la tonă. Venitul net suplimentar de 368 de lei la hectar și rata rentabilității — 35 la sută — au valori pozitive, dar nu prea ridicate. Cu toate acestea, la amendare nu se poate renunța fără riscul de a istovii potențialul productiv al solului. Dar, administrarea carbonatului de calciu nu-i o lucrare anuală, iar în intervalul dintre două amendări indicii economici cresc ajungînd la valori maxime.

Aplicînd în același an amendamente și gunoi de grajd, fără alt îngrășămînt, producția nu crește decît într-o măsură redusă, în comparație cu cea de pe sole neamendate. De aici concluzia că în județul nostru nu-i convenabil să administreză o dată atît amendamentele, cit și gunoiul de grajd.

Analizînd împreună cu cercetătorii stațiunii experimentale Albota și cu inginerii din unele întreprinderi agricole de stat și cooperative agricole de producție rezultatele obținute prin fertilizarea solului am desprins, la cultura grîului și porumbului, concluzii practice.

Este necesar ca fiecare unitate să stabilească, pe bază de experimentări, varianta de fertilizare care asigură o eficiență economică maximă. Pentru numeroase unități, aceasta este N 64. P 64 la cul-

Ameliorarea raselor de taurine

în dezbaterile specialiștilor

ale rasei Brune, pentru care se preconizează aptitudini mixte de lapte-carnă, o greutate vie medie de circa 550 kg la vacile adulte și valorificarea precoce în producția de carne.

Cu un efectiv foarte eterogen, chiar în actuala zonă de creștere, rasa Roșie dobrogeană se evidențiază pentru aptitudinile sale în direcția producției de lapte. Din referatele prezentate de colectivele V. Temișan, A. Calotoiu, D. Petcu și alții s-a desprins necesitatea standardizării obiectivelor selecției în vederea obținerii unui tip cu greutatea de 500—550 kg la vîrstă adultă și cu o producție de lapte de circa 600 kg pentru 100 kg greutate vie.

Cît privește rasa Pinzgau, s-a apreciat că această rasă, în continuare, cea mai adaptată exploatarea de tip extensiv și semientensiv din zonele de altitudine ale actualului areal de creștere. Se va urmări masivizarea ei, astfel încît la vîrstă adultă vacile să ajungă la greutatea medie de 500—550 kg, iar tineretul, supus îngrășării, la 400—450 kg la vîrstă de 16—18 luni.

Alături de referatele prezentate de cercetătorii din secția de specialitate a I.C.Z. și din stațiunile experimentale, se remarcă și lucrările Direcției de reproducție și selecție din cadrul C.S.A. și ale Centrului republican de selecție (M. Paraschivescu, M. Pătrușcu, A. Alexoiu, M. Oprea), care conțin o serie de indicații valoroase privind organizarea și buna funcționare a acestei rețele.

După cum tot atît de binevenite au fost comunicările și intervențiile cadrelor didactice de la catedrele de zootehnie din învățămîntul superior.

— Este pentru prima oară, și aceasta trebuie apreciat în mod deosebit, sublinia profesorul emerit Emil Negruțiu, rectorul Institutului agronomic din Cluj, cînd, pentru rezolvarea unei probleme atît de importante pentru viitorul zootehnicii românești, s-au întîlnit în mod organizat, au făcut schimb de experiență și de opinii cercetătorii, cadre didactice, specialiști din producție.

Simpozionul de la Craiova a scos la iveală și o serie de lipsuri care există în acțiunea de selecție. De mai bine de un an, Consiliul Superior al Agriculturii, cu concursul celor mai competenți specialiști, a elaborat un studiu privind zonarea raselor, îmbunătățirea calității și productivității animalelor. Printre principalele obiective propuse figura definativarea hărții zootehnice, extinderea controlului oficial al producției, perfecționarea și concentrarea rețelei unice de reproducție și selecție, elaborarea unei legi zootehnice, organizarea și profilarea unor unități agricole socialiste care să producă materialul de elită necesar perfecționării raselor și ridicării capacității productive a animalelor din fermele de înmulțire și exploatare.

În mare parte, traducerea în viață a acestor obiective este tergiversată. O serie din aceste neajunsuri își au rădăcina și în lipsurile existente în munca de cercetare, în abordarea celor mai arzătoare probleme legate de dezvoltarea zootehnicii, în drumul pe care rezultatele cercetării îl au de străbătut pînă la introducerea în practică. Referîndu-se la aceste aspecte, în cuvîntarea ținută la Plenara C.G. al P.C.R., din 16—17 decembrie 1968, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta că: „Cercetarea științifică trebuie să fie mai strîns legată de producție; scopul ei este de a fi cît mai iute aplicată în practică...”.

Realizarea acestei importante sarcini presupune reanalizarea planurilor tematiche, axarea lor pe cele mai actuale probleme și direcții ale creșterii animalelor, intensificarea și concentrarea eforturilor pentru ca programele și recomandările elaborate de cercetare, să prindă viață în producție.

Ing. Lucian ROȘCA

COLȚUL APICULTORULUI

Gînduri de început de an

Prof. dr. ing. V. HARNAJ

președinte al Apimondiei și al Asociației crescătorilor de albine din R. S. România

La capătul unui an în care și în apicultură, la fel ca și în celelalte ramuri ale agriculturii, rezultatele bune obținute se datoresc în primul rînd priceperii, dăruirii și pasiunii oamenilor și apicultorilor se cuvine să le adresăm toate mulțumirile și urările noastre de bine și prosperitate.

Bucurîndu-se de sprijinul larg primit din partea partidului și a statului, apicultura românească și-a cîștigat numeroși admiratori în multe țări ale lumii. Acest sprijin se reflectă în acordarea de fonduri de investiții și credite necesare creșterii de noi stupini în unitățile agricole socialiste, prețuri avantajoase și avansuri bănești la contractarea produselor apicole, asigurarea mijloacelor de transport cu tarife reduse pentru deplasarea stupinelor, în pastoral și la polenizarea culturilor agricole, producerea și desfacerea stupilor, uneltelor și utilajelor apicole, acordarea asistenței tehnice gratuite etc.

La rîndul său, Asociația crescătorilor de albine, ca organizator al activității apicole din țara noastră, a militat și a luat măsuri pentru traducerea în viață a tuturor sarcinilor primite, îndrumînd marea masă a apicultorilor către practicarea acestei îndeletniciri pe baze științifice.

Consecvență prevederilor statutare, prin noua sa structură organizatorică, corespunzătoare modificărilor administrative-teritoriale ale țării, Asociația noastră a reușit ca prin filialele sale județene să organizeze activitatea celor aproape 60.000 de membri, adică peste 80 la sută din numărul total al apicultorilor, în cercuri apicole ordășenești, comunale, muncitorești și școlare.

Cu toate condițiile neprielnice ale anului pe care l-am încheiat, numeroase stupini au realizat o producție superioară de miere și ceară față de anii precedenți. Astfel, producția medie de miere morță realizată pe stup a crescut de la 7 kg în anul 1957, la 11 kg în anul 1968, iar în multe stupini ale unităților agricole socialiste producția medie a ajuns la peste 25 kg de miere pentru fiecare stup. Aceste realizări au constituit baza materială a creșterii consumului mediu de miere pe cap de locuitor, de la 240 g la 510 g. Este grăitor, de asemenea, faptul că, față de numărul de 583.000 de familii de albine pe care le aveam în anul 1957, numărul acestora a crescut pînă în anul 1968 la circa 1.200.000. Densitatea familiilor de albine a ajuns astăzi la 61 de stupi la fiecare mie de locuitori, sau de 8,1 stupi la fiecare sută de hectare teren agricol, fapt care ne situează printre țările fruntase în domeniul apiculturii.

În rîndul apicultorilor au fost atrași un mare număr de tineri și tinere care, împlîndî elonul lor caracteristic, cu experiență și iscusința celor vîrstnici, și-au adus o contribuție remarcabilă la obținerea rezultatelor amintite. Odată cu anul 1968, apicultura a fost introdusă ca disciplină obligatorie în învățămîntul superior și tehnic cu profil agricol, precum și în programul de învățămînt al școlilor de cultură generală din mediul rural.

Realizările anului pe care l-am încheiat ne îndreptătesc să privim cu optimism sarcinile celui care urmează. Condițiile materiale din ce în ce mai bune fac posibilă creșterea imediată a producției apicole care va trebui să-și aducă o contribuție sporită la o mai bună aprovizionare a populației, la creșterea veniturilor realizate din agricultură. Dezvoltarea continuă a stupinelor de tip industrial în întreprinderile agricole de stat și în cooperativele agricole de producție, dotarea lor cu material biologic selecționat, sporirea numărului familiilor de albine în zonele nectarizate nevalorificate în suficientă măsură pînă în prezent, organizarea de crescătorii de mîci selecționate și de elită, precum și alte măsuri pe care ni le-am înscris în planul activității de viitor vor face ca efectivul familiilor de albine să ajungă la circa 1.400.000, din care cel puțin 400.000 în stupinele unităților agricole socialiste.

Folosim acest început de an nou pentru a stringe într-un buchet de gînduri curate urările noastre de sănătate și fericire pentru toți apicultorii din țara noastră și din lumea întreagă. Dorim ca noul an să fie rodnic și bogat pentru toți stuparii. Să ne bucurăm de dăruirea lui și de rezultatele eforturilor noastre, ca astfel, într-un climat de pace și prosperitate, să realizăm noi trepte în împlinirea idealurilor umanitare de bună trăire între oameni.

Eficiența economică a fertilizării podzolului din județul Argeș

An de an cresc cantitățile de îngrășăminte chimice utilizate în agricultură. Cunoșcînd că acestea sporesc producția la toate culturile, pe orice tip de sol, indiferent de fertilitatea naturală a terenului, rezultă îndeosebi că de creșterea gradului chimizării va beneficia întreaga agricultură. Acest adevăr nu exclude că, dimpotrivă, implică folosirea diferențiată a îngrășămintelor în funcție de sol, cultură, soi, regim pluviometric etc.

Trebuie urmărită diferențierea în special sub raportul cantității îngrășămintelor aplicate la unitatea de suprafață. În Argeș, unde de podzolul ocupă peste 80 la sută din terenul agricol al județului și unde grîul deține o pondere însemnată, este util să știm de cît îngrășămînt are nevoie cultura pe acest tip de sol pentru a realiza cel mai mare spor de producție și de venit net la hectar, în comparație cu terenul nefertilizat. Date interesante, în această privință, ne oferă experiențele efectuate în ultimii șase ani pe podzolul de la Albota. Iată, de altfel, în tabelul următor, producția medie de grâu realizată la so-

lul Bezostaia 1 în perioada 1963—1968 în condiții de agrofond diferit și plusul de recoltă obținut pe parcelele fertilizate în comparație cu cele care n-au primit îngrășăminte.

Au fost aplicate și alte doze de îngrășăminte, menținîndu-se, în majoritatea cazurilor, raportul constant de unu la unu între fosfor și azot. Ce se constată? Că sporul cel mai important de producție s-a realizat prin îngrășarea cu N 64 P 64 K 80. Această variantă se remarcă și prin venitul net al sporului de producție, care este mai mare decît în cazul altor variante. Prețul de cost al sporului este însă mai redus la îngrășarea cu N 32. Raportul dintre venitul net suplimentar și cheltuielile suplimentare, rata rentabilității, cu alte cuvinte, atinge cele mai bune valori în cazul fertilizării cu N 32, plus zece tone de gunoi — anual — la hectar.

Se pune, firește, întrebarea: din moment ce nu există o variantă care să se soldeze numai cu indicatori economici cu valori maxime, la care dintre variante trebuie să se oprească producătorii? Cred că în perioada actuală, cînd nu ne putem permite cheltuieli de producție prea ridicate, fertilizarea cu N 32 și cu zece tone de gunoi la hectar este foarte avantajoasă. Cu această îngrășare s-au obținut, la hectar, un spor de recoltă de 1.670 kg la grâu și un venit suplimentar de 872 de lei, consecință a prețului de cost foarte redus: 272 de lei la tona de produs. Rata rentabilității a fost de 122 la sută, ceea ce arată că la fiecare leu cheltuit pentru fertilizare s-a realizat 1,22 lei venit net.

Dar poate oare o cooperativă agricolă să aplice în momentul de față varianta cu eficiență economică optimă? Cooperativa agricolă Slobozia, care are condiții pedoclimatice identice cu ale terenului pe care s-a efec-

tuat experimentarea, cultivă nu mai puțin de 1200 de hectare cu grâu. I-ar trebui pentru această suprafață 120 de tone de azotat de amoniu și 1200 de vagoane de gunoi de grajd. Evident că unitatea nu dispune de o asemenea cantitate de îngrășămînt natural pentru o singură cultură. În această situație, pentru cooperativă ar fi mai potrivit să administreze N 64 P 64,

porumb. Aceeași cantitate de calciu, plus N 64. P. 64, ridică sporul de grâu la 1560 kg la hectar, urcînd, din păcate, și prețul de cost la 564 de lei la tonă. Venitul net suplimentar de 368 de lei la hectar și rata rentabilității — 35 la sută — au valori pozitive, dar nu prea ridicate. Cu toate acestea, la amendare nu se poate renunța fără riscul de a istovii potențialul productiv al solului. Dar, administrarea carbonatului de calciu nu-i o lucrare anuală, iar în intervalul dintre două amendări indicii economici cresc ajungînd la valori maxime.

Aplicînd în același an amendamente și gunoi de grajd, fără alt îngrășămînt, producția nu crește decît într-o măsură redusă, în comparație cu cea de pe sole neamendate. De aici concluzia că în județul nostru nu-i convenabil să administreză o dată atît amendamentele, cit și gunoiul de grajd.

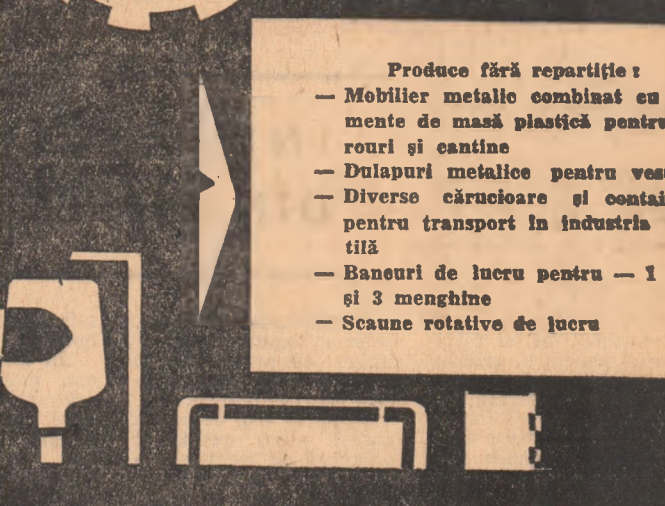
Analizînd împreună cu cercetătorii stațiunii experimentale Albota și cu inginerii din unele întreprinderi agricole de stat și cooperative agricole de producție rezultatele obținute prin fertilizarea solului am desprins, la cultura grîului și porumbului, concluzii practice.

Este necesar ca fiecare unitate să stabilească, pe bază de experimentări, varianta de fertilizare care asigură o eficiență economică maximă. Pentru numeroase unități, aceasta este N 64. P 64 la cul-

tura grîului. În ultimii ani, solul resimte tot mai mult nevoia potasiului. La porumb, pe solurile podzolice grele, fertilizarea cu N 96, P 64, K 80, se prefigurează ca variantă optimă. Întrucît nu-i posibil, deocamdată, să se aplice această îngrășare pe suprafețe întinse, trebuie luată în considerație fertilizarea cu N 48, P 32. Pentru cooperativele cu posibilități limitate se recomandă folosirea de doze mici pe întreaga suprafață; astfel se obțin producții globale mai bune decît în cazul fertilizării unor suprafețe reduse, cu doze mari, fie ele chiar optime. Raportul cel mai potrivit în această zonă, între azot și fosfor, variază între 1 la 1 și 1 la 0,75 pentru grâu, și între 1 la 1 pînă la 1 la 0,50 pentru porumb. Ambele culturi dau sporuri de producție mai mari cînd azotul și fosforul se administrează combinat. Aplicarea concomitentă de îngrășăminte organice și chimice este eficientă numai în cazul dozelor mici. Grîul și porumbul răspund bine la fertilizarea cu gunoi de grajd, însă într-un mod diferit. La grâu, maximum de producție se obține prin administrarea a 20 de tone de gunoi la hectar, o dată la doi ani, recolta fiind chiar mai mare în al doilea an. Porumbul răspunde bine la aceeași cantitate, aplicată însă anual. Pornind de la această observație, unele cooperative din județ administrează gunoiul la arătura de bază pentru cultura porumbului, semîndu-l în toamna următoare terenul cu grâu. Bezostaia 1, dintre surorile de grâu, și H.D.208, dintre hibrizii dubli de porumb, valorifică cel mai bine toate felurile de îngrășăminte.

Ing. Traian DUMITRASCU
director adjunct
la Direcția agricolă
a județului Argeș

FABRICA 11 Iunie GALAȚI

- Produce fără reparații:
- Mobilier metalic combinat cu elemente de masă plastică pentru bătrîni și cantine
 - Dulapuri metalice pentru vestiare
 - Diverse cărucioare și containere pentru transport în industria textilă
 - Baneuri de lucru pentru — 1 — 2 și 3 mînghe
 - Scaune rotative de lucru

I.I.S. 11 Iunie GALAȚI

PRODUCE

În anul 1969

1. Lopeți și casmale presate — fără reparații
2. Paturi metalice pentru spital — fără reparații tot anul 1969
3. Accesorii metalice — închizători pentru serviete și geamantane în diverse modele — fără reparații în trim. II, III și IV.

ANCHETA CULTURALĂ

Ce hrană spirituală oferim oamenilor de la sate?

Cercetind de curind laturile acestei probleme în numeroase comune din județul Argeș, ne-am dat seama că de felul în care organele comunale, directorii căminelor culturale, intelectuali satelor știu și reușesc să desopere cerințele actuale ale locuitorilor, să îmbine tradițiile locale cu mijloacele noi de culturalizare, depinde în cea mai mare măsură participarea oamenilor la manifestările organizate. Și inițiative meritorii în această privință există.

Printr-o colaborare strinsă între căminul cultural și cooperativa agricolă, în comuna Godeni, bunăoară, s-a constituit o formație de teatru de certă valoare, ale cărei spectacole sînt urmărite cu interes de către localnici. La căminul cultural din Miroși, promovindu-se o formă de activitate se solicită preocupările și înclinările tineretului, s-a organizat un curs de croșet, la care participă 60 de fete, incluzându-se în programul lui și cicluri de conferințe pe teme dintre cele mai atrăgătoare. De asemenea, la Domnești a fost înființată o expoziție de artă populară locală, iar în comuna Corbi, medicul Ion Barbu prezintă cu regularitate la căminul cultural expuneri pe teme medicale solicitate de cei interesați.

Pe lângă localități rurale care cunosc o activitate bogată și variată, sînt însă desăviele sate unde munca culturală se desfășoară

sporadic și după calapoade învechite: o conferință, uneori un program artistic sau un spectacol de cinematograf, iar alteleori nici atât.

Pentru a-i atrage pe săteni la căminul cultural, remarcă Ion Duinea, președintele cooperativei agricole din Priboeni, este nevoie ca în fiecare sat să existe cercuri culturale atractive, strîns legate prin conținutul programelor de interesele localnicilor. Or, lucrurile nu se petrec așa. De multe ori am asistat la conferințe tip-parte și citite monoton sau la expuneri înalte rulări unor filme care mai mult îl enervază pe spectator decît îl educă.

În unele cazuri, deficiențele își au obârșii în nesigurarea pe plan local a unor condiții corespunzătoare desfășurării muncii culturale.

Sala căminului nostru cultural din Mărkinești, mărturisirea învățătoarea Ecaterina Obagi, este extrem de mică, abia încap 150 de spectatori, deși comuna are peste 3.600 de suflete. Biblioteca e improvizată într-o fostă cancelarie de cișiva metri pătrați, iar cărți noi nu s-au cumpărat de doi ani.

La Costești, în schimb, deși există un local corespunzător pentru căminul cultural, acesta este neîngrijit, atît pe dinafară cît și pe dinăuntru, plin de praft, mobilierul este murdar, cărțile și revistele stau vraise, prin rafturi. Și în plus, frig boacă!

O altă cauză vizează problema mult mai adîncă a participării intelectualilor la viața culturală a satului.

Îndată ce am fost numit directorul căminului cultural din Dărmănești, ne spunea tov. I. Cojocaru, am căutat să-i atrag pe medici, profesori și învățători, pe inginerul agronom al cooperativei agricole. Dar nici la prima noastră constatare nu ne-au onorat măcar cu prezența medicului Mihai Tabacu, medicul veterinar Ioan Hodejeu și inginerul agronom Doru Zaharescu. Nici ulterior aceștia n-au acordat mai multă atenție solicitărilor noastre. Să lăsam oare ca toate acțiunile proiectate să fie sprijinite doar de cadrele didactice?

Dar la Micești nici măcar cadrele didactice nu vin în sprijinul activității căminului cultural. Iar la Buzoești și în alte părți, unii tineri — cu slujbe pe șantiere și în întreprinderi în loc să devină animatori unor acțiuni frumoase și interesante, frînează și manifestările organizate aici — cum e „Hora satului” — provocînd scandaluri, ajungînd să fie potoliți doar de miliție!

Este de sine înțeleasă că de oricîtă pricere și pasune ar da dovadă, directorul căminului cultural nu va reuși să ofere programe atractive fără sprijinul unanim al intelectualilor, în primul rînd, și al întregului tineret al satelor, în al doilea rînd.

În această privință trebuie însă căutate și promovate toamtele acelei foarte concrete

de activitate cultural-educativă la care tinerii să fie atrași ca de un magnet.

În cursul unei convorbiri, tov. Nicolae Mihăilescu, președintele Comitetului județean Argeș pentru cultură și artă și inspectorul Damian Duțu recunoșteau că la prea puține din cele 255 de cămine culturale existente în comunele din județ se desfășoară o activitate pe măsura vieții clocotitoare a noului peisaj rural, a setei de cultură a oamenilor.

Ne-au fost înfățișate eforturile care se fac în vederea atragerii tuturor intelectualelor de la sat către activitatea culturală ca și o seamă de măsuri menite să lărgescă orizontul acestei activități. Merită subliniat, printre altele, inițiativa luată de Teatrul de stat din Pitești, orchestra „Doina Argeșului”, ca și alte formații artistice care se bucură de multă preferință în cuprinsul județului — cum sînt cele ale caselor de cultură din Cîmpulung, Curtea de Argeș, Topoloveni etc. — să prezinte spectacole, bineînțelese acolo unde există condiții potrivite, pe scenele căminelor culturale. Am reținut, de asemenea, inițiativa de a se organiza vînzarea cărții la sate nu numai prin raioanele respective ale magazinelor mixte și universale și prin librăriile sătești, ci și prin bibliotecile din mediul rural, ca și ideea organizării unor concursuri pentru cei mai buni recitatori și a unui festival al poeziei cu fază comunală, intercomunală, intercentru și județean — festival ce se va încheia în cadrul „Lunii cărții la sate” din acest an.

Nu ne îndoim că toate acestea vor reuși să impulsioneze activitatea din cadrul căminelor culturale, să ofere lucruri noi, să tragă toare populației de la sate. Dar ni se pare că, în afara înlăturării grabnice a deficiențelor existente, dintre care unele le-am semnalat mai sus, în munca de cultură satească este necesar să se treacă la generalizarea inițiativelor și metodelor originale, interesante, legate de specificul locurilor, izvorite din munca creatoare a colectivelor entuziasate de la unele cămine culturale. De aceea, un schimb de experiență organizat de comitetul județean pentru cultură și artă în ce privește astfel de acțiuni credem că s-ar solda cu rezultate pozitive.

AI. RAICU

INSTANTANE

„Buletin C. A. P.”

Un interesant „Buletin C.A.P.” a fost prezentat de curind sutelor de spectatori care umpluseră sala căminului cultural din comuna Negri, județul Bacău. A fost vorba de o amplă trecere în revistă a succedelor obținute în 1968 și a proiectelor pentru 1969. Dar nu numai în ce privește cooperativă agricolă din comuna respectivă, „Buletinul” a cuprins și tabloul sintetic al dezvoltării cooperativei din comunele învecinate, Dămănești, Filipești și Traian. În acest fel, interesanta manifestare culturală, redată prin forme variate, grafice, produse, declarații înregistrate pe bandă de magnetofon etc. a devenit și un foarte util schimb de experiență. „Crainici” deședri cooperative au fost înșiși directorii căminelor culturale.

Iată un „buletin” care ar putea pe viitor să cunoască un excepțional „tiraj” în întreaga țară.

O inițiativă care merită extinsă

Teșături de o înaltă măiestrie, cu motive folclorice moștenite din străbuni, executate de tinere și vîrstnice femei din comuna Bedeciu — județul Cluj — zece de obiecte pirogravate cu migală și talent de către mesterii din Tara Motilor: icoane pe sticlă realizate de un iscusit artist popular din comuna Nicola; ceramica din diferite sate ale județului. Sînt numai cîteva „titluri” din seria exponatelor ce pot fi admirate, și bineînțelese cumpărate, la expoziția deschisă zilele trecute la Cluj de către Uniunea județeană a cooperativei de producție meșteșugărească.

Binevenită ar fi, de bună seamă, inițiativa ca această frumoasă expoziție să fie „copiată” în cit mai multe județe ale țării.

tescu, controla agricolă din R el la... mită, că lui, avea! De cu tablă era, în bună parte, opera lui... El a înlocuit o dispoziție de plată fictivă, pe care a aplicat viza băncii. Cu această dispoziție, Nicolae Tachița s-a prezentat la Baza de aprovizionare și în numele cooperativei agricole Ghergheasa în valoare de 61.602 lei. Banii reușii din vînzarea tablei l-au împărțit, bineînțelese, frățește.

Prejudiciul adus cooperativei agricole a fost, în bună parte, recuperat, iar infractorii își ascapă sentința.

Neglijență cu urmări tragice

Tragica intimplare s-a petrecut, nu de mult, în comuna Sacoșul Turcescu din județul Timiș. Ca și în alte dimineți, cooperativa Floarea Mădăraș a așezat, femeile în sobă, le-a stropit cu petrol și a scăpărat un chibrit. Focul s-a întetit repede, încălzind camera în care dormeau copii: Maria — în vîrstă de cinci ani, Marin — de un an și jumătate și Augustin — de numai cinci luni. Femeia a lăsat copiii dormind, bîdonul cu petrol lîngă gura sobei și a plecat în sat, după treburi.

Trezindu-se, Maria a observat că focul se stînge. Vrînd să-l aprindă, a turnat petrolul din bîdon prin ochiurile plîiei. Flăcările au izbucnit puternic, pînă în tavan, incendînd casa. Speriată, fetița a ieșit pe uliță, tipînd. Au sîrit vecinii și mulți alți locuitori din sat. Cu toate eforturile depuse, copiii alții în casă n-au mai putut fi salvați.

Propria neglijență a strecurat în inima mamei atîta durere și suferință.

Ca melcul

Știți cît timp îi trebuie unui mandat... telegrafic ca să ajungă de la Urziceni la Suceava? Nu mai puțin de 7 zile. Iată un caz concret. Profesorul Gheorghe Gheorghiu, corespondent al revistei noastre, i-a trimis de curind telegramă filice sale, Natalia Gheorghiu, studentă la Institutul pedagogic din Suceava — 400 de lei. Rînd de 7 zile fata a bătut scările poștei, tot întrebînd. Dar nici gînd să sosească mandatul.

N-ar fi sosit însă nici după 7 zile, dacă Oficialul P.T.T.R. Urziceni n-ar fi fost sesizat, iar acesta n-a, fi... intervenit imediat la „colegul” său din Suceava...

Cum rămîne cu operațiunea... mele, tovarăși de la P.T.T.R. Suceava?

Ce ne facem, tată?

Are Gheorghe Peter trei feciori. Înalti, spățoși, asemeni lui. Numai că munca cîinstă în cooperativa agricolă din Berbești, județul Maramureș, ai căror membri sînt, nu i-a atras în ultimul ani. S-au simțit atrași de... negoul cu lemne! Simteau „chemarea” pădării și, noapte de noapte, doborau 8-10 arbori pe care îi valorificau ca material de construcție sau lemne de foc. De fiecare dată Peter, bătrînul, își însoțea feciorii în pădure dar nu „lucra”. Stătea la pîndă! Pîneau însă, de mai multă vreme, și pădurarii, iar într-o noapte, ivindu-se din tufis, i-au zis bătrînului: „Noi sîntem, Peter!”. Bătrînul a dat „alarmă”, iar feciorii, cu topoarele în mină, au început să strige: „Ce ne facem, tată?”.

Răspunsul l-au primit în fața instanței de judecată. Cîțiva ani vor duce dorul pădurii...

PE URMELE SESIZĂRIILOR

Vinovații în fața adunării generale

Mai multe scrisori adresate redacției noastre cu cîteva luni în urmă semnalau că unele cadre cu muncă de răspundere la cooperativa agricolă din Pogănești, județul Vaslui, comit numeroase abuzuri și sustrageri din avutul obștei.

În baza acestor sesizări, trimise de noi spre cercetare, și a altora primite direct, Uniunea județeană Vaslui a cooperativei agricole a dispus efectuarea unei revizii de fond la Pogănești.

Cercetările minuțioase întreprinse au confirmat justetea acuzațiilor cuprinse în sesizări, au scos la iveală multe alte nereguli în gospodărirea bunurilor obștei. Concluziile comisiei de control au fost supuse dezbaterii adunării generale a cooperativei agricole.

S-a arătat, între altele, că în anii din urmă Marin Levintă, președintele cooperativei agricole, a umărit un singur scop: căpătuiala. Cînd fundind funcția de președinte cu cea de proprietar, el și-a însușit, uneori în vîzul cooperativei, cantități mari de grîu, porumb, fasole, vin precum și animale de producție, diverse materiale electrice, ciment, var, cherestea. Numai cantitatea de vin sustrasă de Marin

Levintă care s-a făcut cadou rudelor sale a fost evaluată la suma de 32.400 de lei!

În comiterea acestor furturi a fost ajutat direct de către Ioan Iancu, contabil-șef, care nelregistra toate produsele și materialele, creia plusuri la fel de fel de bu-nuri din care o mare parte îi reveneau.

Din grupul de delapidatori mai făceau parte gestionarii Iancu Proca, Mihailache Bors și Nicolae Dobă, care îl aprovizionau pe președinte cu tot ce poțea, însușindu-și și ei putini cu brînză, cereale vin etc.

Discuțiind toate aceste abuzuri, adunarea generală a subliniat cauzele care le-au generat — lipsa de combativitate a consiliului de conducere și slaba activitate a comisiei de revizie. Toți cei vinovați au fost schimbați din funcții și obligați să plătească pagubele preimuite cooperativei agricole. Totodată, dosarul cu constatările comisiei de control, aprobat de adunarea generală a fost înaintat organelor de cercetare penală.

Pe baza propunerilor făcute de numeroși țărani cooperatori, adunarea generală a stabilit măsuri care, traduse în fapte, vor asigura apărarea și dezvoltarea continuă a proprietății obștei, vor preveni și înlătura comiterea pe viitor a unor astfel de abateri.

De acord cu practicile nelegale?

Referindu-se la o sesizare trimisă de redacția noastră spre soluționare, Uniunea județeană Dolj a cooperativei agricole ne-a comunicat următoarele: „Faptele relatate de redacția dv. de către Mișu Burduș din comuna Basarabi, referitoare la prețul laptei, sînt reale. Într-adevăr, multe cooperative, în special cu copii mici, cumpără lapte de la chiocșul cooperativei agricole, la prețul de 2,50 lei litru. Măsura de a se majora prețul la lapte a fost luată de către consiliul de conducere al cooperativei agricole, deoarece numărul mare de cumpărători influența negativ realizarea contractului încheiat cu industria lapteului”.

Răspunsul se încheie aici, ceea ce ne face să credem că uniunea județeană este de acord cu această practică nelegală.

Cooperativa agricolă din Basarabi are un mare număr de vaci de lapte. Acestea însă sînt îngrîșite și furajate necorespunzător, ceea ce face ca producția de lapte să fie scăzută, cu mult sub posibilități. Der, în răspunsul trimis redacției, uniunea județeană ocolește aceste deficiențe și evită să explice adevăratele cauze ale scumpirii lapteului.

Zi de consultație pentru cei mici, la dispensarul medical comunal din Stoiana, județul Cluj

Foto : I. IVAN

Funcția socială a intelapciunii

ÎNSEMNĂRI DIN ȘMEENI

vreo încălcare de hotăr, necerzuri legate de „involeiile” cu boierul, ori o vorbă grea ce înfăcea firele vieții de familie. Încerc să aflu de ce s-a născut acest neobișnuit organism de menținere a ordinii interioare. Din nevoia de a împlini legile necrise ale pămîntului? De a evita ca oamenii din partea locului să ajungă pe la judecări? Din vorbele lor reiese că pe lîngă acestea „sfatul” a izvorit și din convingerea adîncă în înțelepciune pe care numai în timp și viață o pot da. Mai tîrziu, în timpul primului război mondial, satul și-a încetat activitatea, reluînd-o apoi în

1935 pînă la sfîrșitul războiului. „În toamna anului trecut, mai precis, la 10 octombrie, cei mai bătrîni dintre locuitorii satului și-au pus din nou hainele de sîrbătoare, decorațiile, și-au luat tolași și au pornit spre Consiliul popular. Atunci, s-au ales dintre ei, 11, care să facă parte din acest neobișnuit Sfat, consemnînd hotărîrea lor într-un laconic proces-verbal, în care din ei — copac cu trunchi viguros, cu nenumărate ramuri și roade. Emoționantă este întîlnirea cu staroștele, cu decanul de vîrstă Ștefan Mînea, care și-a înscris

numele și în calitate de istoric al satului, cercetîndu-i cu pasune trecutul, înființînd acțiuni care au dat la iveală rădăcini vechi de peste 4.000 de ani. Intelapcia judecată a bătrînilor, însăși prezența, acestor frunți umbrite de veghea alții decenii nu poate să nu impresioneze. Prima judecată a fost, de aceea, și prima multumire. Se prezentaseră înversunați, hotărîți să nu se lerte cît îl lumea Constantin Ghiveci și Ion Spînu deoparte, Grigore Marin de alta, aduși de o dumsănie fără temel, dar veche de ani. La îndemnul bînde și înțelepciunii din înțelepciunii din înțelepciunile de fiecare zi,

nații” și-au găsit punctea de înțelegere și au fost pentru asta — chiar fără să o mărturisesc — recunoscători. Iordache Horni și Ion Oancea, feciori la atelarele cooperativei agricole, s-au luat la certă și apoi la bătaie, din nimic. Furioși, s-au prezentat la judecată. Aici vorba bună, domoală a bătrînilor i-a potolît, b-au și plecat rușinați.

Altă dată pricina era mai delicată. O femeie, Maria D., adusesse invinuire brigadierului legumicol Alex. Moșos pentru niște treburi lămuști. Realitatea era însă altă. Brigadierul o mostra nu fiindcă ar fi urmărit ceva personal, ci pentru lipsa ei de răspundere, pentru

nepăsarea față de avutul obștei. Se zice că sub privirea adine cunoșcătoare a bătrînilor, femeia s-ar fi simțit mai rău ca în fata oricărui judecător și a renunțat la plîngerea făcută mai înainte. — Deși de puțin vreme în activitate, remarcă Nicolae Constantin, președintele Consiliului popular comunal Statul bătrînilor și-a făcut simțită prezența nu numai în multe probleme de conduită, ci și în influențarea sîtenilor privind îndeplinirea îndatoririlor obștei.

Ce păstrează tinerețea acestor oameni mai bătrîni decît veacul nostru? Parcă răspundînd întrebării nerostite, Cosma Gheorghe ne spune:

— Dintre toate cărțile citite am îndrăgit-o mult pe cea în care se povesteste despre Prometeu, cum își păstra el credința în om și în dreptate, dîncolo de toate suferințele.

Tania LOVINESCU

În comuna cu nume de poveste mi-a fost dat să retrăiesc o întoarcere în veac, plină de farmec. Stăteam în jurul mesei cu cițiva dintre cei ce formează Statul bătrînilor. Ascultîndu-le vorba domoală, privindu-le chipurile săpate de ani, mi-am amintit o fotografie veche, o imagine sguduitoare cu un grup de moți bătrîni cu plete cărunte, cu părul rețezat deasupra sprîncenelor sure, adunați în cerc într-o împletire staturată, așteptînd încheierea unei judecări, cu liniștea dobindită în ani și ani de așteptare.

Statul bătrînilor din Șmeeni... Istoria lui e simplă. Începutul se așază undeva la hotarul secolelor. Pe vremea aceea, satul se respira pe lîngă apa Călmățuiului, pe luncă. Îmbrăcați în hainele lor cele mai bune, cu țări, mîțoacă, zeghe, strălucind în tonuri de alb, se adunau ori de cite ori un fapt, o întimplare, turbura liniștea satului.

pe săptămîna 5-11 ianuarie

PLANTELE SĂNĂTĂȚII

MORCOVUL O NEÎNTRECUTĂ PLANTĂ MEDICINALĂ

Morcovul (*Daucus carota* sau *Daucus sativa*) a fost introdus în cultură cu cel puțin 3.000-4.000 de ani în urmă. Din scrierile vechi reiese că grecii cultivau această plantă încă acum 2.000 de ani.

Morcovul se cultivă pe suprafețe foarte mari în țările Europei. Astfel și în America. În Europa cele mai mari cultivatoare de morcovi sînt Franța, Polonia, Italia, R. S. Cehoslovacă, R. F. Germania, Olanda, Norvegia, Elveția, Danemarca, Austria etc.

În țara noastră, cultura morcovului ocupă 5-8 la sută din suprafața legumicolă și 50 la sută din suprafața destinată culturii legumelor rădăcinoase.

Conținutul ridicat în zahăr, grăsimi brute, proteine, substanțe minerale (calciu, fier, fosfor, clorură de sodiu), carotină, vitamine (A, B₁, B₂ și C) etc. conferă acestui legume — pe lângă valoarea alimentară — și prețioase însușiri medicinale.

Observațiile îndelungate întreprinse de medicina populară recomandă

rădăcina de morcov ca unul din medicamentele universale, ce poate fi folosit atât preventiv pentru întărirea organismului, cât și curativ pentru combaterea anumitor maladii.

Morcovul se numără printre plantele cu cel mai ridicat conținut de vitamina A (1.900-4.000 U. I.), care stimulează creșterea organelor și servește ca armă de apărare a organismului împotriva infecțiilor microbiene, accelerînd funcționarea anumitor organe.

Carotina, acea substanță care dă culoarea rădăcinii de morcov, este foarte bogată în vitamina A, conținută, totodată, și vitamina D — antirahitică. Enzimele și alte substanțe pe care le conține morcovul înlesnesc procesul de digestie.

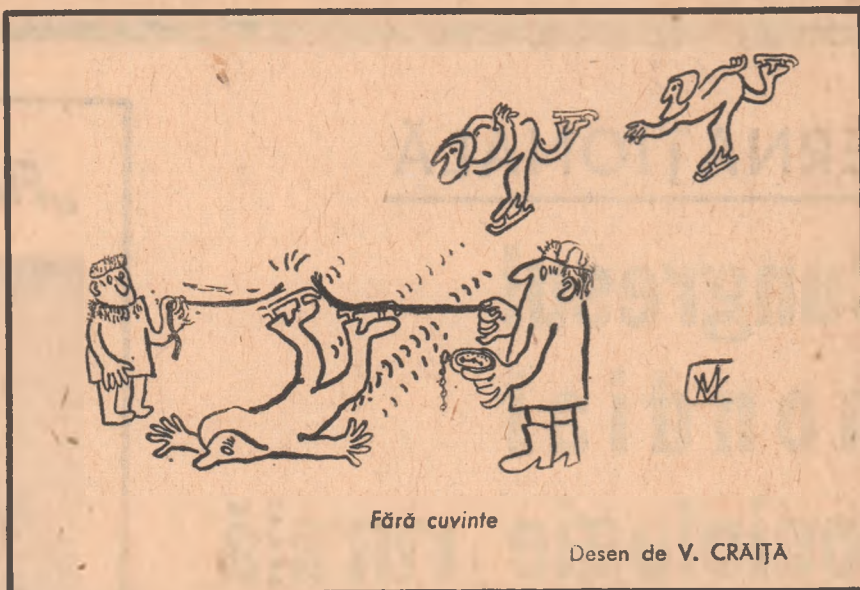
Conținutul bogat al morcovului în săruri minerale cu bază de sodiu, fosfor și fier contribuie la reglarea băților inimii, influențînd favorabil funcțiunile creierului și înăbușînd globulele de sânge.

Morcovul servește și ca

medicament curativ. Amestecat cu usturoi are o mare eficacitate împotriva viermelor intestinale, iar administrînd extractul morcovului proaspăt pe zi în hrana copiilor debili se înalță rahitismul. Contribuie, de asemenea, la calmarea durerilor, atunci cînd se aplică peste rîni, sub forma unei paste caldute, obținute în urma fierberii morcovilor în lapte. Zeama de morcov este un bun antiseptic și înalță frigiditatea zeama de morcov în care s-a pus și puțină miere de albine sau zeamă de lămie servește la combaterea bronșitelor.

Morcovul se recomandă, așadar, atât în hrana copiilor cât și a persoanelor adulte. Trebuie însă reținut faptul că cea mai mare cantitate de vitamine se află în pielea, care, deci, nu se va înălța prin radere cu cutitul; este bine deci ca morcovul să fie numai spălat.

Ing. Ion I. ROVENȚA

Fără cuvinte
Desen de V. CRAIȚA

DE LA LUME ADUNATE

ȘI VULTURII AU FOST BATUȚI

În Turcia, în apropierea orașului Tarsus, un mare cîrd de berze care plecau spre Africa a fost atacat de vulturi. Între păsări a început o înversunată luptă și numai spre sfîrșitul celui de a doua zi s-a putut constata cine învinsese. Victoria a fost cîștigată de berze, dar cu prețul a 16 morți și 200 de răniți. Vulturii au avut pierderi mai mari: 50 de morți și 300 de răniți. Asemenea dueli între păsări sînt

frecvente în Turcia. Toamna, în timpul migrației păsărilor călătoare. Bine înțeles, simpatia oamenilor e de partea berzelor; dacă lupia are loc la înălțimi la care gîntele poate ajunge, atunci oamenii trag în vulturi și-i împușcă.

FURNICILE POARTA... UMBRELE DE SOARE

O specie de furnică din America de Sud a fost numită „parasol”, deoarece ele tale buclele de frunze și petale de

flori pe care le poartă ca pe niște umbrele. În cuiburile lor, furnicile prelucrate aceste frunze, obținînd o substanță elastică, pe care cultivă un fel de ciupercă, alcătuiind așa numitele „ciupercări ale furnicilor”.

CIT DE SETOS ESTE UN COPAC?

În urma unor experiențe efectuate de către un grup de botanici din țara noastră, s-a stabilit că — din primăvară pînă în toamnă — un fic înfructuos consumă circa 9.000 de litri de apă, iar un mesteacăn bea 7.000 de litri. Secoșii este și planta de pormb, care absoarbe în timpul perioadei de vegetație 2.000 de litri de apă. Interesantă este constatarea că din aceste cantități doar 2 la sută sînt folosite pentru formarea substanțelor necesare dezvoltării plantelor.

„ANTICHITĂȚI”

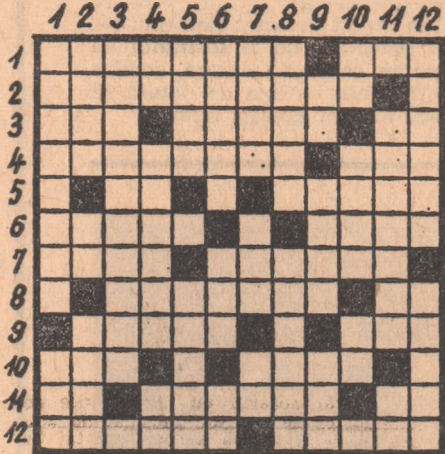
Cu multe veacuri în urmă, în Tracia, Fenicia și Armenia, fetele de mîrit erau vindute la licitație; bărbatul care voia să se însore a doua oară avea dreptul să-și vîndă nevasta. La Mexic, bărbatul putea să abia să-și ia nevasta, iar nevasta pînă la cinci soți. Dar obiceiul cel mai nostim pare acela al Asirienilor, care, odată pe an, așezau toate femeile de mîrit și, înainte de a le scoate la licitație, le împărțeau în două grupe: frumoase și urice. Cu banii obținuți din vânzarea femeilor se răzneau bărbai pentru următoarele.

SCORBURA ÎNDRĂGOSTIȚILOR

La marginea orașului Lille (Franța) se află un stelar specializat în publicitate matrimonială. Fiecare candidă, într-una din scorburile sale, bătăie și fetele care vor să facă cunoștință depe micul anunț și scrisorile, prin care se prezintă, amintind, de obicei, preferințele lor. Nu rareori, cunoștințele legate în acest fel sfîrșesc la primăria orașului. Tradiția care a perchea care s-a susținut astfel și-a căsătorii, să facă o fotografie sub eteja.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

Din toate cite puțin

ORIZONTAL: 1) Obiceiul din străbuni — A 12-a a marcat începutul noului an; 2) Urare (3 cuv.); 3) Primul, pe fir — Diviziune de timp — Interogativ; 4) Petrecere populară; — și o băutură potrivită; 5) Serveste! — Avans; 6) A da viață — Scrisoare; 7) Două pronume cuplate dau numele unei gări cunoscute — Itinerariu; 8) Întepătoare (fig.) — Unitate de măsură (pres.); 9) Locul vespinei întoarceri — Vreme urită; 10) Podoaba ierml — Mindria livezilor; 11) La motor ca și la corv — Dumuri de munte — Nici ceasul cîroitorului nu pot trăi fără el; 12) Formula gastro-nomică (pl.) — Antotimpul începutului de an.

VERTICAL: 1) Iese caldă din cuptor, cu „sătîră și umor” — Sus, pe cer, vestește căderea zăpezii; 2) O fată foarte... muzicală — Usturoi — Și le dau înfurnurări; 3) O frază cu zimbet și veselie; 4) Cu jumătate de locuință — Mama noastră (fig.) — Începe să ocamă zăpada la; 5) „Luăm” în... anagramă — Masă mare; 6) Grămada de lemne — O jumătate de... centru auriere! — Notă muzicală; 7) Sport național românesc — Măsură agrară — Rămii cu bine; 8) Nume feminin — Maeștri ai scenei; 9) Nota traducerii — Locuință — Mama noastră (fig.) — Începe să ocamă zăpada la; 10) Din inecuturile... zootehnice ale abecedarului — Glas — O jumătate de rimă!; 11) Arie — Suma celor douăsprezece; 12) Nu sînt distrase — Din podoabele carnavalului.

M. RANTZER

SFATUL MEDICULUI

ALIMENTAȚIA în timpul sarcinei

Alimentația are un rol deosebit de important în ducerea la bun sfîrșit de către femeia gravidă a sarcinii. Nu de puține ori, datorită unei hrăniri necorespunzătoare se ivesc avorturi, nașteri premature sau diverse accidente în sarcină. De aceea, fiecare femeie gravidă trebuie să acorde o mare grijă modului în care se hrănește.

În general, este nevoie ca alimentația din cursul sarcinii să fie bogată în proteine, în special de natură animală (carne, ouă, lapte, brînză), zaharuri și substanțe înrădite (zahăr, fructe, făinoase), și mai puțin în grăsimi formate în special, din unt, untdelemn, frișcă (aproximativ 40-60 g pe zi). De remarcat că fructele, legumele, zarzavaturile crude aduc în alimentație o cantitate apreciazabilă de săruri minerale, vitamine și alte substanțe necesare dezvoltării copilului și menținerii sănătății mamei.

Beneficiind de o alimentație variată, femeia gravidă va avea asigurată îndeajuns de multe substanțe minerale și vitamine pentru a nu mai

fi nevoie de medicamente speciale. În cazul unor tulburări, în lunile de iarnă și mai ales în a doua jumătate a sarcinii, cînd pot apare unele semne de insuficiență de vitamine sau săruri minerale, se vor adăuga aceste substanțe prin preparate medicale, după sfatul medicului.

Pe lângă varietatea alimentelor, trebuie să se asigure și o creștere cantitativă a lor, dar nu exagerată, pentru a nu se ajunge la o îngrășare peste măsură a gravidei (obezitate). Iată un exemplu de alcătuire a unei mese zilnice în timpul sarcinii: este un exemplu și nu o rețetă — care poate fi variată ca pregătire: lapte de vacă — 1 litru (sau derivate lactate), carne, ouă, pește — 100-200 g, fructe 1/4 kg, pine — 200-300 g, grăsimi — 50 g, brînzetură — 20-30 g.

În timpul sarcinii nu este permis consumul de alcool, cafeaua sau fumatul.

Este știut că prima parte a sarcinii, în special primele 3 luni, este caracterizată printr-o poftă de mîncare oare-

cum curioasă, prin gusturi speciale, alteori apar grețuri și vărsături, cu o scădere însemnată a hrînirii gravidei. De aceea, prezentarea alimentelor, pregătirea unei mese în această perioadă trebuie să fie atrăgătoare, femeia puțin să mîncească ceea ce îi place mai mult, fără să fie oprită de la mîncare și sărute sau condimentate (cu usturoi, piper, ceapă, cimbru etc.). După luna a treia, pofta de mîncare se normalizează; cu o gusturică femeii gravide, în așa fel încît alimentația se poate conduce după regulile generale expuse la început. Acum se vor întinde asupra femeii, carne, afumătură, săruri, murături, vînatul, mîncărurile piperate sau sărate. Accentuăm că în această perioadă, cel puțin în ultimele două luni de sarcină, femeia gravidă trebuie să reducă sarea de bucatărie la minimum, eventual să-și prepare sau să-și procure pine fîr sare. Dacă apar umflături la picioare și mîini, dacă femeia crește în greutate peste 0.500 kg pe săptămînă (sau mai mult de 12-13 kg în tot timpul sarcinii), dacă la examenul medical se găsește o creștere a tensiunii arteriale, iar în urină se pune în evidență albumina, sarea trebuie exclusivă din alimentație. Tratatul rămîne la aprecierea medicului, dar regimul fără sare va fi baza acestui tratament.

Dr. Cecilia LUCA
Spitalul „Alex. Sahla”
București

CUM ARANJĂM BIBLIOTECA

Orice mobilă veche ne poate sluji la aranjarea unei biblioteci, dacă avem îndemînare și imaginație. Iată cîteva soluții.

● Un dulap vechi, demodat, îl așezăm pe o latură și îl împărțim prin rafturi situate paralel cu baza. Avem grijă ca din loc în loc să sprijinim rafturile prin desprinderea, care li dau o notă distinctă și ușurează aranjarea cărților. Ornamentele care sînt fixate deasupra dulapului pot sluji la înfrumusețarea bibliotecii. Un dulapul se poate ușor transforma în dulap pentru vestiar, fixîndu-i cîteva agățătoare, din cele ce găsesc în comerț.

● O masă lungă o putem despică de-a-lungul tăbliței, pe din două, cu condiția să obținem o lățime de 0,40 m. Închidem laturile cu fol de placaj și vopsim bibliotecă astfel obținută într-o culoare potrivită cu ansamblul mobilier.

● Calculăm dacă lățimea poate fi împărțită în două cîteva egale, cu o diferență de 0,40-0,50 m. Le alăturăm — sau le așezăm una sub alta după locul pe care îl destinăm bibliotecii. Avem grijă ca partea ornamentală să fie la vedere.

● În neșterea cărților în bibliotecă — vă recomandăm să țineți seamă de două lucruri și anume, de aspectul volumelor și de problemele pe care le tratează. Este indicat ca volumele la care recurgem mai rar să le așezăm mai sus, lăsînd libere rafturile de mijloc pentru cele uzuale. Nu este bine să amestecăm cărți tehnice, cu romane, broșuri, cărți de artă etc.

Cînd avem cîteva cărți de artă, a căror prezentare sînt o sursă de subliniere, le flancăm prin două figurine pereche, sau două vase mici de flori.

Din loc în loc, printre cărți, sau în fața lor, putem așeza o statuie discretă, sau o candelă cu motive ornamentale românești. Se cuvine să evităm aglomerarea de zoroane, de servetele colorate, de statuete cumpărate în bilciuri. Punem ulei, cel mult două servetele croșetate albe sau de culoarea nisipului. Volumele deteriorate le vom înbrăca în hîrtie de o culoare neutră, pentru a nu distona cu celelalte cărți.

ZIG-ZAG • ZIG-ZAG

O tînră scriitoare a publicat primul său roman care s-a bucurat de un mare succes.

— Ti-am citit cartea, i-a spus o prietenă. Interesant, cine ți-a scris-o?

— Mai interesant ar fi să-mi spui cine ți-a citit-o, a urmat răspunsul.

— De ce ți-ai făcut nod la batistă?

— Sofia mea l-a făcut ca să nu uit să pun scrisoarea la poștă.

— Și ai pus-o?

— Nu, a uitat să mi-o dea.

— Acest papagal costă foarte ieftin pentru că nu-l poți învîta nimic. Orice i-ai spune el răspunde: „Vorbești prostii!”

— Grozav! Îl pot dăruî soției mele.

— Ai încredere în ghiitoare?

— Aveam pînă cînd, într-o bună zi, m-am dus la una, am bătut la ușă și ce crezi că m-a întrebat?

— „Cme-i acolo?”

— În fața școlii stă o fetiță care plînge. Un trecător o întreabă:

— De ce plîngi, fetițo?

— Din cauza nenorocitului de reumatism.

— Bietul copil! Așa de mică și suferi de reumatism!

— Nu, dar la dictare l-am scris fără „u”.

La muzeu, un grup de turiști examinează o statuie sub care, pe o plăcuță, scrie: „Învîngătorul”.

— Dacă așa arată învîngătorul — spune un turist — cum o fi arătînd învinsul?

— Tăcîtuie, de ce doctorii, cînd operează, își pun mînuși de cauciuc?

— Ca să nu lase amprente digitale.

Albert Einstein vorbea o dată despre teoria relativității.

— Mîntea mea sîntătoare refuză să creadă toate aceste lucruri pe care nu le poate vedea — i-a spus un cetățean care îl ascultase.

— Este într-adevăr foarte convingător — i-a răspuns Einstein liniștit. V-aș ruga să puneți mîntea dv. sîntătoare aici pe masă ca să pot verifica și eu că într-adevăr posedă așa ceva.

Vîtorul soare către vîtorul gineru:

— Desigur că fumezi, bei, joci cărți, te ții după fete.

— Nu, n-am nici unul din aceste păcate.

— Atunci nu pot să-ți dau fata, căci nu țin ca soția mea să mi te dea mereu drept pildă.

Avocatul către client:

— Te-aș ruga să nu-mi ascuți nimic. E adevărat că ai atacat o bancă din Chicago de unde ai furat 120.000 de dolari?

— Jur că nu!

— În acest caz refuz să te apăr. Cine o să-mi plătească onorariul?

DESCOPERIȚI GREȘELILE

Copiind prima imagine, desenatorul a făcut zece greșeli. Puteți să le descoperiți?

VIAȚA ȘTIINȚIFICĂ INTERNAȚIONALĂ

Sociologia rurală este una din disciplinele științifice invocate din ce în ce mai frecvent în legătură cu transformările profunde prin care trec agricultura și țărâna pe diferite meridiane ale globului, în ultimele decenii.

O expresie convingătoare a dezvoltării parcurse de sociologia rurală în lume a fost și recentul Congres mondial de sociologie rurală, desfășurat la Enschede, în Olanda. Dr. Mihail CERNEA, șef de secție la Institutul de filozofie al Academiei, care a participat la congres, informează pe cititorii „Agriculturii socialiste” asupra principalelor probleme dezbătute la această importantă manifestare științifică internațională.

Congresul mondial de sociologie rurală

La Enschede s-au întrunit aproape 350 de sociologi din toate continentele (53 de țări), precum și reprezentanți ai unor organizații specializate ale O.N.U. Remarcabilă a fost prezența unor grupuri relativ numeroase de delegați din țările Africii, Asiei, Americii Latine — unde problemele sociale ale agriculturii sunt atât de acute și în care marea majoritate a populației este alcătuită din țărâna.

Particularitatea acestui congres a constatat în abordarea globală a principalelor probleme ale sociologiei rurale. Tema sa centrală a fost dezvoltare și structură rurală, iar formularea temelor pentru secțiunile de lucru relevă încercarea unei confruntări atotcuprinzătoare a sociologiei rurale, ca știință, cu marile probleme ale agriculturii și populației rurale: productivitatea scăzută, subalimentația, necesitatea unor transformări radicale a structurilor rurale și a tehnicilor de producție.

Dacă încercăm să sintetizăm lucrările care au avut loc am putea spune că dezbaterile au fost dominate îndeosebi de următoarele probleme principale: organizarea societății și transformarea socială în mediul rural (temă care, sub diferite formulări, a apărut în fiecare din ședințele plenare și, evident, în secțiuni); cooperativă agricolă ca formă de organizare a relațiilor rurale (și îndeosebi problemele sociologice ale conducerii democratice a cooperativei).

O problemă importantă ce a suscitat discuții la fost modernizarea agriculturii, relevându-se factorii care contribuie la acest proces. Aici s-a conturat în special punctul de vedere care afirmă faptul că schimbările rurale sunt în primul rând în funcție de transformarea structurilor agrare și îndeosebi a relațiilor socio-economice. Majoritatea participanților la dezbateri au îmbrățișat acest punct de vedere, arătând că progresul agriculturii și ridicarea nivelului de trai al maselor țărănești depind în primul rând de transformarea relațiilor anarhice, bazate pe mica proprietate privată, relații predominante în majoritatea țărilor din Asia, Africa, America Latină.

O condiție importantă a cunoașterii aprofundate a lumii satului este elaborarea unei tipologii a regiunilor rurale. Secțiunea congresului consacrată acestei probleme a prilejuit confruntarea unor experiențe diverse în materie, îndeosebi prezentarea rezultatelor sociologilor francezi în acest domeniu. Cu această ocazie a fost prezentată și comunicarea „Experiențe românești în problema tipologiilor rurale”, de prof. Henri H. Stahl, care a înfățișat bogatele tradiții ale școlii românești de sociologie și experiența complexă acumulată de ea în întocmirea unui atlas sociologic al României, ca și experiența mai recentă a lucrărilor de amenajare teritorială în țara noastră.

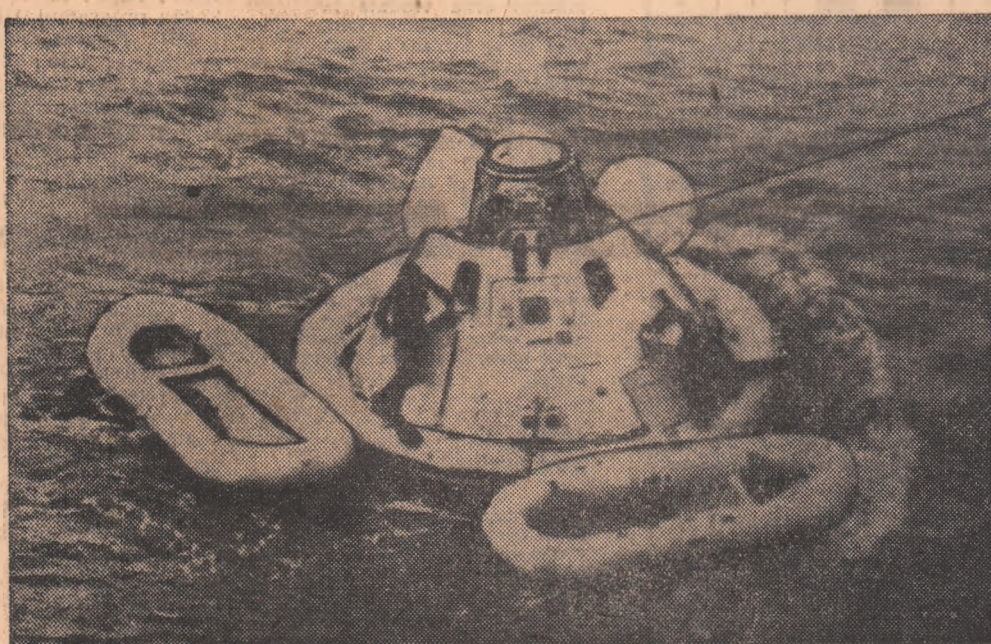
Preocuparea pentru noile structuri socio-economice s-a exprimat și prin aceea că un loc important l-a ocupat în dezbateri problematica sociologică a cooperativei agricole. A reieșit că formele cooperative în

agricultură, care au căpătat cea mai largă dezvoltare în cadrul sistemului socialist, sunt adoptate treptat în prezent și în multe alte țări. Extinderea formelor cooperative se face simțită în India, Italia, Israel, Japonia, Irlanda, unele țări scandinave ș.a. Deși ele au încă o pondere mică în ansamblul agriculturii țărilor respective, din analizele sociologice prezentate a reieșit că, aceste cooperative sînt adesea asociații precumpănitoare țărănești. Trebuie subliniat interesul înalt manifestat cu această ocazie pentru experiența cooperativei agricole din România, ca și din alte țări socialiste.

Dintre temele dezbătute în această secțiune mai cităm cele privind participarea cooperativelor la gestiunea democratică a cooperativei, determinarea din punct de vedere sociologic a dimensiunilor optime ale cooperativei, ca și parametrii sociali ai eficienței economice în producția cooperativei. O experiență interesantă a relatat sociologul italian Caludio Stroppa, în legătură cu crearea cooperativei de țărani săraci în anumite regiuni ale Italiei, printre care și așa numitele „cooperative roșii”. Înființate din inițiativa Partidului Comunist Italian. În această secțiune a congresului am prezentat comunicarea „Gestiune democratică și conștiință economică în cooperativele agricole de producție”, în care am relevat mecanismul de dezvoltare a conștiinței economice a membrilor cooperativei socialiste și însemnătatea ei pentru asigurarea unui real democratism economic.

În timpul congresului a avut loc, de asemenea, o reuniune științifică organizată de Centrul european de coordonare a cercetărilor în științe sociale (U.N.E.S.C.O.), la care s-a făcut un prim bilanț al cercetărilor sociologice întreprinse sub auspiciile centrului în mai multe țări europene — printre care și România — asupra problemelor introducerii tehnicii moderne la sate. Cu acest prilej, Ricardo Petrella, din partea centrului menționat, a difuzat celorlalți participanți, raportul intitulat „Difuzarea inovației în două sate românești: Belinț și Comana” de M. Cernea, Gh. Chepeș, H. Ene, El. Gheorghe, M. Micu, în care era expusă contribuția noastră în cadrul investigației sociologice internaționale comparative.

În lumina bilanțului științific, făcut de acest congres mondial, cercetările de sociologie rurală din țara noastră, care beneficiază de tradiția atât de bogată a școlii create de profesorul Dimitrie Gusti, au posibilitatea reală de a aduce o contribuție specifică la dezvoltarea și maturizarea acestei discipline sociologice. Transformările profunde prin care a trecut în procesul cooperativizării satul românesc, procesele socio-culturale multilaterale care modifică în prezent condițiile vieții rurale oferă un câmp uriaș investigațiilor sociologice. Înființarea recentă a unui colectiv specializat de studii în acest domeniu — Sectorul de sociologie de la Institutul de cercetări pentru economia agrară, condus de prof. O. Neamtu — este de natură să dea avânt studiilor în această direcție.

Nava spațială Apollo-8 și-a îndeplinit cu succes misiunea încheindu-și cursa spațială de peste 800.000 de kilometri în apele Oceanului Pacific. Mica navă Apollo și cosmonauții ei ocupanți au adus Terrei vești proaspete de pe Lună.

„FIAT PANIS”

Într-o lume frământată de probleme grave, între care foamea și subdezvoltări — nu ocupă ultimul loc, activitatea unei organizații cum este F.A.O. (Organizația Națiunilor Unite pentru alimentație și agricultură) generează speranțe îndreptățite în măsura în care eficiența colaborării internaționale se ridică spre nivelul cerințelor mereu mai mari. Punind în lumină structura și acțiunea acestei organizații, lucrarea semnificativ intitulată „Fiat panis”, de dr. ing. Octavian Feneșan, se adresează tuturor celor care doresc să cunoască ansamblul preocupărilor complexe și munca vastă care se desfășoară sub egida celor trei inițiale — F.A.O.

Maniera exhaustivă de prezentare face din lucrarea dr. ing. Feneșan un manual ghid al organizației internaționale, ci și un adevărat instrument de lucru pentru cei care doresc să studieze, sub o formă sau alta, dintr-un punct de vedere sau altul, aspecte majore ale alimentației și agriculturii mondiale.

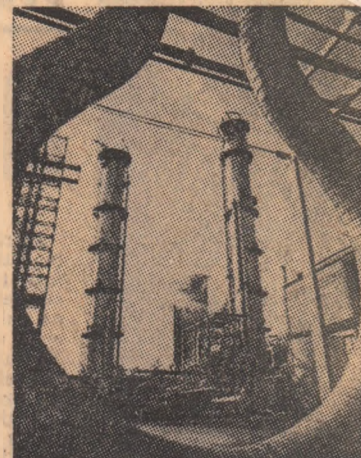
În chip judicios și sistematic, lucrarea ilustrează prezența părții noastre în activitatea F.A.O., subliniind contribuția activă pe care România socialistă o aduce și pe această cale la soluționarea problemelor lumii contemporane.

O ilustrație interesantă și un aparat statistic bogat sporesc adevărul lucrării care ar fi meritat, credem, o haină grafică mai generoasă.

Pentru cititorii — din ce în ce mai numeroși — care doresc să fie la curent cu evoluția agriculturii și alimentației pe glob, „Fiat panis” este un început. Fără îndoială ar prezenta interes ca această evoluție, nu lipsită de contradicții, cu o problematică extrem de variată și, ca atare, deosebit de pasionantă, să formeze obiectul altei lucrări de sinteză, pentru un public mai larg.

A. COSTA

Exploatarea apelor termale pentru horticultură

Uzina de îngrășăminte chimice de la Osaka (Japonia).

La Gîor și Mosomagyaróvár, R. P. Ungară, au fost forate trei fântini, care dau câte 2.400 l apă/minut, cu un conținut ridicat în substanțe minerale și cu o temperatură de 70°C. În gospodăria colectivă din Szeged s-au cultivat în sere încălzite cu ape termale, în iarna trecută, salată, ardei, ridichi și chiar trandafiri. După calculele efectuate, o fântină termală poate să furnizeze zilnic, aceeași cantitate de energie ca și cantitatea de 14 t de cărbuni extra.

Electronica și oul

Statisticienți au ajuns la concluzia că în S.U.A. se produc, anual, pagube de circa 25.000.000 de dolari, din cauza... oulilor care se sparg în timpul transportului de la producător la consumator. S-a căutat și s-a găsit soluția evitării acestor pagube. Specialiștii au inventat un aparat electronic cu ajutorul căruia ouăle sînt sortate în șase categorii, după grosimea cojii. Acest aparat, are mărimea unei mașini de scris și funcționează cu sursă radioactivă slabă, nevădită, care traversează coaja oului, înregistrându-i grosimea. Oulăle trec în șir prin fața fasciculei radioactive, care le „marchează”, declanșând niște resorturi de triere. Examinarea unui ou și dirijarea lui pe canalul sortimentului respectiv, durează o secundă, deci norma de lucru a unei mașini este de 3.600 de ouă pe oră. După sortare producătorul ambalează ouăle în funcție de riscurile transportului care urmează să fie făcut.

Albiile riurilor de lapte

Specialiștii din R.D. Germană intenționează să construiască în viitorul apropiat 200—300 de conducte pentru lapte. Transportarea laptelui pe aceste conducte e mult mai ieftină decât cu autocister-

nele. Dar spre deosebire de fitei, laptele nu curge prin conductă tot timpul ci de trei ori pe zi. Și de fiecare dată țevile trebuie spălate. Specialiștii au elaborat o ingenioasă metodă de spălare: cu ajutorul aerului comprimat prin țevi se trece un burete de cauciuc care le spală perfect. Buretele amintit este în stare să spele chiar țevi lungi de 20 km.

Saltul mortal al gârgăriței

S-a constatat că gârgărița griului moare dacă este aruncată de

la o înălțime de 1,5 m. Agricultorii australieni folosesc o metodă de aruncare a griului de la 2 metri înălțime, curățind astfel sămînța de griu de gârgăriță.

Legume și semințe... bronzate

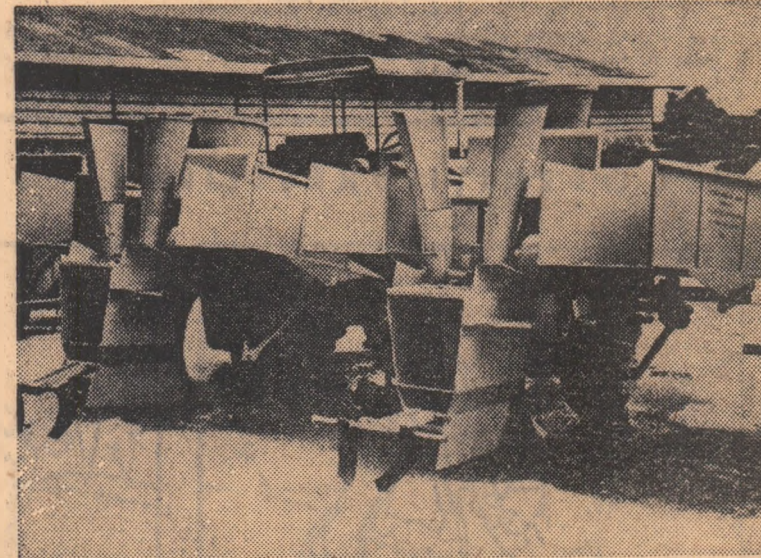
La stațiunea experimentală a institutului agrotehnic din Kazan (U.R.S.S.), semințele de castraveți, de roșii și tuberculi de cartofi au fost expuse timp de 3/4 de oră, la acțiunea unui puternic fascicul de raze solare (îndreptat asupra lor cu ajutorul unui reflector). Întocmai ca în cazul bronzării omului pe plajă, semințele au fost întoarse când ca în cazul bronzării omului pe plajă, semințele au fost întoarse când pe o parte, cînd pe alta. În acest scop ele au fost așezate într-un „carusel”, care se învîrte încet. Castraveții, roșiile și cartofii crescuți din semințe „bronzate” au dat o recoltă de două ori mai mare ca cea obținută din plantele crescute din semințe ne... bronzate.

Televiziune

în circuit închis instalată în grajd

În localitatea Arbottna din Suedia, un fermier a instalat posturi de televiziune cu circuit închis între grajdul de cai și locuința sa. În acest fel, omul supraveghează

neconștient starea animalelor, în special cînd se produc furtările. Fermierul se declară deosebit de satisfăcut de acest sistem de televiziune, deoarece îl economisește foarte mult timp, scutindu-l de nenumărate drumuri spre grajd. Distanța între grajd și locuință fiind de 215 m a fost necesară o instalație specială cu o cameră de luat vederi corespunzătoare.

Concomitent cu dezvoltarea agriculturii, în Cuba se obțin succese însemnate în construcția de mașini agricole. O imagine grăitoare este și combina realizată la uzina Denis.

Cotidianul elvețian „Die Tat” a publicat recent un amplu articol consacrat unicii „limbi fluierate” din lume, denumită silbo și practică în exclusivitate de locuitorii insulei Gomeră din arhipelagul Canarelor. Autorea articolului, S. Knecht, care stăpînește la perfecție limba silbo, s-a ocupat în mod special de studiul acestui original fenomen lingvistic și etnografic. De aceea, relatările ei, pe care le reproducem mai jos, prezintă un interes deosebit.

„La sud-vest de Tenerife este situată, adîncă unei surori mai mici, insula vulcanică Gomeră. Ea are forma unei elipse rotunjite, cu o lungime de cca 28 km și o lățime de 17 km. Stîncile ei ascuțite de lașă fîșnesc din mare. Zone mîștoase se găsesc în foarte puține locuri, restul insulei fiind în cercuri de un zid stîncos de necucerit, care se deschide spre mare prin defileuri abrupte, așa-numitele barrancos. Interiorul insulei oferă un peisaj montan de stînci sălbătice, care ating 1500 m înălțime. De acolo (din Garajonay),

barrancos-urile pornesc radial spre fîrșul abrupt. La Gomeră arată ca o portocală uriașă tăiată în felii”. Din felile în felie, deasupra înălțimilor șerpuiesc cărări greu accesibile, numite de localnici buenos caminos, adică drumuri bune, pentru că în mod normal acești păstori și vinători cuterează munții pe unde și cum pot. Există o singură șosea ce leagă trei mici așezări de coastă, printre care și portul San Sebastián. În interior, băștinaii trăiesc în cătune de munte extrem de răzlețite și, de cele mai multe ori, foarte mici. Datorezi dificultăților de comunicații, muntenii au creat o ciudată limbă fluierată (silbo), un fel de telefonie fără fir, cunoscută, pare-se, încă de către populația de origine a insulei — guanchii. Desigur că și relieful însuși — văile adînci și masivele montane care reflectă sunetele — a contribuit la apariția acestei limbi. Silbo este într-adevăr o limbă și nicidecum doar un vocabular de semnale convenționale fluierate. Ea constituie nu numai o curiozitate a insule-

lor Canare — limba fluierată existînd numai în Gomeră — ci și un caz unic în lume. Deși mazătechi, un trib de indieni sud-americani, se pot și ei înțelege prin fluierături, acestora le lipsește articularea proprie unei limbi.

Spre deosebire de

om născut la Gomeră (bărbat, femeie, copil) înțelege limba fluierată chiar dacă nu mai poate și vorbită de toți; este evident că treptat ea va dispărea.

Cînd direcția vîntului este favorabilă se poate fluiera la o distanță de cîteva kilometri și, cum insula este mică, înfor-

și intenția de a înregistra pe bandă de magnetofon limba fluierată au devenit cunoscute cu înfășa vîntului, întrucît vestea a fost fluierată în întreaga insulă. Fiecare convorbire este precedată de o chemare, exprimată printr-un a prelungit, urmat de numele celui

le tîni pregăteau terenul pentru însușirea limbii fluierate. La această limbă se adău diverse sunete, fluierături lungi, diferite tonalități, modulații și pauze. Fluierăturile corespund cuvintelor spaniole dintr-un dialect înrudit cu cel andaluz. În timpul fluieratului, cuvintele trebuie articulate cu limba, la fel ca în vorbirea curentă. Se produc astfel sunete întredălate (ca la oboi) aflate în legătură cu o cutie de rezonanță, formîndu-se un rezonator cuplat cu un generator de sunete. Vocalele i, e, a, o, formează un șir de sunete descrescînd, care corespund modulației de frecvență a fiecărui vocal exprimate. Numai

vocala u are o tonalitate mai înaltă decît a și o. Consoanele sînt redăte prin înfloriuri, arăbescuri și pauze, neexistînd deosebiri între r, l și u. Dar nici în vorbirea curentă această diferențiere nu se face. Din acordurile realizate rezultă sensul cuvîntului. De cele mai multe ori este vorba de lucruri privitoare la viața de zi cu zi a insularilor. A aproape nicîdată nu se

căruia mesajul este destinat. Nu se fluieră din buze, ci cu ajutorul degetelor introduse în gură. Mîna stîngă este folosită ca pilnă amplificatoare. De altfel, din copilărie mi-am însușit această tehnică a fluieratului. Spre supărarea profesorilor mei, ca elevul am exersat fluieratul cu degetele, fiind deseori pedepsită la școală. Nici profesorii nici eu nu puteam bănui atunci că exercițiile me-

toate celelalte limbaje nevorbite (să ne gîndim la cel al tam-tamurilor practicat de negri, la limba țîpăturilor folosită de kabyli etc.), silbo dispune de o adevărată articulare a literelor și de un vocabular de aproximativ 1.000 de cuvinte, adică de bagajul de cuvinte spaniole pe care îl stăpînește fiecare locuitor al insulei. Cu excepția cîtorva locuitori ai orășelor de coastă, orice

mașile se transmit foarte repede. Fiecare noutate poate ajunge în cîteva minute în cel mai îndepărtat colț al insulei. Poți să te înformezi asupra prețurilor unor mărfuri, să-ți comanzi ceva, sau să te interesezi dacă cineva a vîntat cumva un animal rădăcit de cîreadă. În căutarea unui delict, poliția întîmpină mari dificultăți, deoarece ru-dele îl avertizează prin fluierături. Vizita mea

Oameni, locuri, fapte

„SILBO” — limba fluierată

mașile se transmit foarte repede. Fiecare noutate poate ajunge în cîteva minute în cel mai îndepărtat colț al insulei. Poți să te înformezi asupra prețurilor unor mărfuri, să-ți comanzi ceva, sau să te interesezi dacă cineva a vîntat cumva un animal rădăcit de cîreadă. În căutarea unui delict, poliția întîmpină mari dificultăți, deoarece ru-dele îl avertizează prin fluierături. Vizita mea

mașile se transmit foarte repede. Fiecare noutate poate ajunge în cîteva minute în cel mai îndepărtat colț al insulei. Poți să te înformezi asupra prețurilor unor mărfuri, să-ți comanzi ceva, sau să te interesezi dacă cineva a vîntat cumva un animal rădăcit de cîreadă. În căutarea unui delict, poliția întîmpină mari dificultăți, deoarece ru-dele îl avertizează prin fluierături. Vizita mea

mașile se transmit foarte repede. Fiecare noutate poate ajunge în cîteva minute în cel mai îndepărtat colț al insulei. Poți să te înformezi asupra prețurilor unor mărfuri, să-ți comanzi ceva, sau să te interesezi dacă cineva a vîntat cumva un animal rădăcit de cîreadă. În căutarea unui delict, poliția întîmpină mari dificultăți, deoarece ru-dele îl avertizează prin fluierături. Vizita mea

mașile se transmit foarte repede. Fiecare noutate poate ajunge în cîteva minute în cel mai îndepărtat colț al insulei. Poți să te înformezi asupra prețurilor unor mărfuri, să-ți comanzi ceva, sau să te interesezi dacă cineva a vîntat cumva un animal rădăcit de cîreadă. În căutarea unui delict, poliția întîmpină mari dificultăți, deoarece ru-dele îl avertizează prin fluierături. Vizita mea

mașile se transmit foarte repede. Fiecare noutate poate ajunge în cîteva minute în cel mai îndepărtat colț al insulei. Poți să te înformezi asupra prețurilor unor mărfuri, să-ți comanzi ceva, sau să te interesezi dacă cineva a vîntat cumva un animal rădăcit de cîreadă. În căutarea unui delict, poliția întîmpină mari dificultăți, deoarece ru-dele îl avertizează prin fluierături. Vizita mea

mașile se transmit foarte repede. Fiecare noutate poate ajunge în cîteva minute în cel mai îndepărtat colț al insulei. Poți să te înformezi asupra prețurilor unor mărfuri, să-ți comanzi ceva, sau să te interesezi dacă cineva a vîntat cumva un animal rădăcit de cîreadă. În căutarea unui delict, poliția întîmpină mari dificultăți, deoarece ru-dele îl avertizează prin fluierături. Vizita mea

mașile se transmit foarte repede. Fiecare noutate poate ajunge în cîteva minute în cel mai îndepărtat colț al insulei. Poți să te înformezi asupra prețurilor unor mărfuri, să-ți comanzi ceva, sau să te interesezi dacă cineva a vîntat cumva un animal rădăcit de cîreadă. În căutarea unui delict, poliția întîmpină mari dificultăți, deoarece ru-dele îl avertizează prin fluierături. Vizita mea

mașile se transmit foarte repede. Fiecare noutate poate ajunge în cîteva minute în cel mai îndepărtat colț al insulei. Poți să te înformezi asupra prețurilor unor mărfuri, să-ți comanzi ceva, sau să te interesezi dacă cineva a vîntat cumva un animal rădăcit de cîreadă. În căutarea unui delict, poliția întîmpină mari dificultăți, deoarece ru-dele îl avertizează prin fluierături. Vizita mea

AGRICULTURA SOCIALISTĂ — publicație săptămînală

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București, Piața Ștefan cel Mare, nr. 1 Telefon : 17 60 10 — 17 60 20

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Budura (secretar general de redacție), ing. Vasile Cîiașu (redactor șef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Trișă Făniță, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Muresan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor șef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

Abonamentele se fac la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii de presă din întreprinderi și instituții. Comenzile pentru publicitate se primesc la Agenția de publicitate „Editura Știința”, București, oficiul poștal nr. 45, str. 13 Decembrie, nr. 26, telefon 14 15 10.